

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kučery, Ph.D. a přísedících Marie Druskové a Bc. Marie Čapkové v hlavním líčení konaném dne 20. 10. 2023,

takto:

Obžalovaná

[REDACTED]
narozena [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]

je vinna, že

v období od **12. 1. 2020 do 21. 2. 2020** na blíže nezjištěném místě jako jednatelka společnosti [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], (dále jen [REDACTED]), s předmětem podnikání pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor a dále výrobou, obchodem a službami neuvedenými v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona nemovitostí a současně jako jednatelka společnosti [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], (dále jen [REDACTED]), s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a oceňování majetku pro věci nemovité, správa vlastního majetku, pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, ve které jako společník držela 100% obchodní podíl, se záměrem získat pro společnost [REDACTED] neoprávněný finanční prospěch ve formě provize za zprostředkování prodeje nemovitostí,

sjednala jménem a na účet společnosti [REDACTED] smlouvy o zprostředkování prodeje nemovitostí mezi touto společností a vlastníky níže specifikovaných nemovitostí, jménem

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostecká.

společnosti tyto vložila pomocí svého jedinečného přístupu do realitního portálu Realman, následně tyto bez ekonomického důvodu, v rozporu se zájmy společnosti, nechala z předmětného realitního portálu vymazat a současně inzerci týkající se zprostředkování prodeje totožných nemovitostí nechala do tohoto portálu vložit, jakožto obchodní případy společnosti [REDAKCE], které nabízela a realizovala jménem a na účet této společnosti,

příčemž poté dala podnět k uzavření smlouvy o zprostředkování - rezervace mezi společností [REDAKCE] jako zprostředkovatelem, vlastníkem nemovitosti a zájemcem, která následně vedla k uzavření kupní smlouvy mezi vlastníkem nemovitosti a zájemcem,

když výše uvedenými navazujícími kroky postoupila práva a povinnosti ze smlouvy ze společnosti [REDAKCE] na společnost [REDAKCE], resp. společnost [REDAKCE], které vstoupily namísto [REDAKCE] a staly se smluvní stranou postoupené smlouvy (tzv. postoupení smlouvy dle § 1895 odst. 1 občanského zákoníku),

když takový postup byl na úkor společnosti [REDAKCE], neboť na základě takto postoupených smluv pak společnost [REDAKCE], v jednom případě pak společnost [REDAKCE], jako zprostředkovatelé prodeje nemovitostí, inkasovaly provize, které by bez výše popsaného protiprávního postoupení smluv náležely společnosti [REDAKCE], konkrétně tak jednala v těchto obchodních případech:

1. rodinného domu v Chlumu, inzerát vložen dne 1. 10. 2019 za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], dne 12. 1. 2020 byl inzerát smazán a vložen za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], poté na základě kupní smlouvy ze dne 27. 8. 2020 provize sjednána na částku **240 000 Kč**, kdy dne 2. 4. 2020 první část provize byla kupujícími [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a jeho manželkou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zaslána na účet zprostředkovatele [REDAKCE] č. účtu [REDAKCE] ve výši 150 000 Kč a druhá 2. část provize ve výši 90 000 Kč byla zaslána dne 10. 3. 2021 z advokátní úschovy na stejný účet zprostředkovatele [REDAKCE],

2. rodinného domu v Dubném, inzerát vložen dne 3. 2. 2020 za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], poté dne 13. 2. 2020 byl vymazán a tentýž den byl vložen za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], následně na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 13. 5. 2020 byla sjednána provize na částku **80 000 Kč**, která byla v této výši zaslána kupujícím [REDAKCE], nar. [REDAKCE], dne 13. 5. 2020 na účet zprostředkovatele [REDAKCE] č. účtu [REDAKCE],

3. rodinného dům v Úsobí, inzerát vložen dne 13. 12. 2019, za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], poté dne 13. 2. 2020 byl inzerát smazán a tentýž den byl vložen za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], následně na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 17. 7. 2020 byla provize sjednána na částku **150 000 Kč**, kterou kupující [REDAKCE], nar. [REDAKCE] zaslal dne 23. 7. 2020 na účet společnosti [REDAKCE] č. účtu [REDAKCE] ve výši 100 000 Kč, a zbývající část provize ve výši 50 000 Kč uhradil z účtu advokátní úschovy AK Pánek, Beránek, Melichar,

4. stavebního pozemku v Chlumu, inzerát vložen dne 22. 10. 2019 za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], poté dne 13. 2. 2020 byl inzerát smazán a dne 21. 2. 2020 vložen za společnost [REDAKCE], zastoupenou [REDAKCE], přičemž pozemek po rozdělení na dvě části byl zakoupen [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která následně na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 9. 4. 2020 uhradila sjednanou provizi ve výši **59 460**

Kč, na účet zprostředkovatele [redacted] a druhou část pak zakoupila [redacted], nar. [redacted], a [redacted], nar. [redacted], kteří na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 29. 5. 2020 uhradili zprostředkovateli společnosti [redacted] první část provize ve výši **51 773 Kč** ze svého účtu a druhou část provize ve výši **30 000 Kč** z účtu advokáta Mgr. Daniela Milíče,

5. zahrady v Ovesné Lhotě, inzerát vložen dne 2. 8. 2019 za společnost [redacted], zastoupenou [redacted], poté dne 13. 2. 2020 byl inzerát zrušen a tentýž den vložen za společnost [redacted], zastoupenou [redacted], ovšem dle smlouvy o úschově finančních prostředků a svěřeni listin je uveden jako zprostředkovatel prodeje společnost [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], zastoupená jednatelkou [redacted], poté provize sjednaná ve výši **20 000 Kč** byla kupující Mgr. Pavlou Trnkovou jako uschovatelem vyplacena na účet zprostředkovatele společnosti [redacted],

6. pozemku Větrný Jeníkov, inzerát vložen dne 9. 1. 2020 za společnost [redacted], zastoupený [redacted], poté dne 13. 2. 2020 inzerát smazán a tentýž den vložen za společnost [redacted], zastoupený [redacted], a poté na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 20. 2. 2020 sjednaná provize ve výši **80 000 Kč** byla následně kupujícími [redacted], nar. [redacted], a [redacted], nar. [redacted], dne 24. 2. 2020 zaslána na účet zprostředkovatele společnosti [redacted],

7. rodinného domu Střížovice, inzerát vložen dne 25. 11. 2019 za společnost [redacted] zastoupenou [redacted], poté dne 13. 2. 2020 inzerát smazán a tentýž den vložen za společnost [redacted], zastoupenou [redacted], a na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 15. 4. 2020 sjednaná provize ve výši **50 000 Kč** zaslána kupujícím [redacted], nar. [redacted], na účet zprostředkovatele [redacted] ve výši 40 000 Kč a část ve výši 10 000 Kč předána v hotovosti [redacted],

v důsledku čehož jednáním [redacted] společnost [redacted] nezískala příjem v podobě výše uvedených provizí za zprostředkování prodeje těchto nemovitostí v celkové výši 751 233 Kč, ale tyto provize jako příjem ve výši 751 233 Kč inkasovala společnost [redacted], respektive v jednom případě společnosti [redacted], čímž způsobila společnosti [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted] č. p. [redacted], škodu ve výši nejméně **696 133 Kč** a současně získala pro společnost [redacted] prospěch v této výši,

tedy

jako podnikatel a společník na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch uzavřela smlouvu na úkor jednoho z těchto podnikatelů

tím spáchala

přečin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky a 6 (šest) měsíců**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest ve výměře **150 (sto padesát) denních sazeb po 1 000 (jeden tisíc) Kč**, celkem tedy **150 000 (sto padesát tisíc) Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalované [redacted] ukládá, aby na náhradě škody uhradila poškozené [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted] č. p. [redacted], [redacted] částku **696 133 Kč**, když se zbytkem uplatněného nároku se tato poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu **odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavních líčeních soud zjistil skutkový stav uvedený shora ve výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaná** [redacted] uvedla, že se s [redacted] znají od roku 2013/2014, na podzim roku 2018 začali spolupracovat s myšlenkou společné realitní kanceláře. [redacted] neměl žádné realitní zkušenosti, databázi, ani klienty. Spolupráce měla spočívat ve využití jejího know-how, tzn. zejména její databáze klientů a členství v realitní komoře. [redacted] měl prostřednictvím svých čtrnácti firem vytvořit CRM systém, který měl zprostředkovat veškeré kontakty lidí z financí, účetnictví a z dalších firem. Tento projekt fakticky nikdy nevznikl a byly použity kontakty pouze z její dřívější a současné práce. Databáze kontaktů nebyla jejím vkladem do společnosti [redacted]. Pocházela z jejího dřívějšího podnikání. S [redacted] se sblížila, párkrát přešel vztah i do intimního. Od roku 2015 měla veškerou svou databázi, tj. zhruba 300 realitních obchodů, vedenou u agentury PRORADOST, v systému eBRÁNA. Na základě dohody s [redacted] tuto databázi transformovali do realitního systému Realman, kde měla ona fungovat stejně, jako u agentury PRORADOST, to znamená, že ve stoprocentní provizi byly zakázky vedené na její jméno. [redacted] měl zpracovat veškeré klienty, kteří chtějí poskytnout hypoteční úvěr a propojit to s realitami. Tato spolupráce nefungovala a jednatel agentury PRORADOST ji ukončil. S panem [redacted] se rozhodli využít systému Realman. Při převodu zakázek bylo domluveno, že ona je majitelem zakázek, které byly převedeny. Po spuštění licence Realman všechno fungovalo na stejném principu jako u agentury PRORADOST. Základní kapitál firmy byl 1 000 000 Kč a vývoj CRM systému byla údajně strašně drahá záležitost. Z tohoto důvodu se domluvili, že pomocí realitních obchodů, které ona získá, vloží 1 000 000 Kč do společnosti, aby se to všechno mohlo zpracovat. Ona této částky dosáhla někdy v srpnu nebo v září a zakázky už byly dávno převedeny, protože k tomu došlo už 28. 6. 2019. Svůj úkol splnila a nebylo jí poskytnuto zpět to, co bylo dohodnuto. Žádný systém se nerealizoval, jediné, co pan [redacted] vytvořil, byl odhad nemovitostí, kde si lidé zadali poptávku na ocenění jejich nemovitosti a na základě toho získali kontakty, na které potom volal pan [redacted], z čehož vznikly asi dva obchody. Databáze Realman u společnosti [redacted] byla ukončena 29. 5. 2020, takže tam ani pan [redacted] nikdy neměl v plánu ty realitní obchody dokončit. Firma [redacted] po jejím odchodu neměla ani vázanou živnost pro to, aby mohla realitní obchody dokončit. [redacted] si potom v dubnu založil svoji firmu [redacted], rozdělili se a podnikali každý po svém. V průběhu podzimu jí byly podezřelé nějaké finanční transakce, které tam probíhaly. Ona neměla dispoziční práva k účtu, ten mohl ovládat jenom pan [redacted] a paní [redacted]. Viděla, že veškeré provize z realitních obchodů, které poslali klienti na účet [redacted], mizí ve společnosti [redacted]. Když se ptala, jak je to možné, nedostalo se jí odpovědi. Mělo to

souvislost s firmou [REDACTED] (jedna z firem pana [REDACTED]), která zprostředkovala dluhopisy, kdy první si vybral okolo 20 000 000 Kč a potom asi 15 000 000 Kč. Tyto prostředky měly být použity na koupi nemovitostí a obchodování s nimi. [REDACTED] chtěl i do těchto investic používat finanční zdroje jejích klientů a klientů pana [REDACTED], což se dozvěděla až v průběhu vyšetřování. Tyto transakce se neuskutečnily a pan [REDACTED] pravděpodobně finanční prostředky utratil na vlastní potřebu a na potřebu firmy. Ví to, protože zhruba od října r. 2019 začali jezdit na porady k paní [REDACTED], kde pan [REDACTED] chtěl od nich nějaký plán, jak ty finanční prostředky seženou zpátky. Tehdy se rozhodla již nepokračovat v této společnosti a odejít. V prosinci 2019 panu [REDACTED] sdělila, že již nechce ve firmě pokračovat. Na základě toho dne 6. 1. 2020 sepsali dohodu, že ona bude mít 100 % ze všech zakázek. Následně v souladu s dohodou dne 8. 1. 2020 založila Realmana nikoli na společnost [REDACTED], ale na své jméno s tím, že tam došlo k přetažení veškeré její databáze z dřívějšího podnikání, což bylo asi 300–350 kontaktů. To trvalo 2–3 týdny. [REDACTED] o všem věděl. Na základě jejich dohody, u které byla on-line i [REDACTED], tato potom zajistila založení společnosti [REDACTED] pana [REDACTED]. [REDACTED], účetní společnosti [REDACTED], také věděla o jejím odchodu, osobně to projednávali na schůzce v Havlíčkově Brodě před Vánoci. Na základě jejich dohody byly převody inzerátů oprávněné. Po praktické stránce vlastně smazala svoji databázi. V tuto chvíli společnost [REDACTED] neměla vázanou živnost, nemohla obchody dokončit. Cítí, že byly zneužity její kontakty, protože v seznamu jsou lidé od roku 2018, 2019, tzn. z doby ještě před založením firmy. [REDACTED] se dostal do finančních problémů kvůli dluhopisům. Podání trestního oznámení na její osobu byla jedna z možností, jak získat finanční prostředky. Nejednala s úmyslem získat finanční prospěch, ale v dobré víře a na základě jejich dohody. Jelikož nějaké zakázky byly aktivní ještě před založením společnosti [REDACTED], nemohlo se jednat o zakázky té společnosti. V době, kdy byla inkasovaná převážná většina finančních prostředků, pan [REDACTED] měl už založenou svoji společnost, ve které aktivně vyvíjel svoji realitní činnost. V případě, že by firma [REDACTED] zakázky dokončila bez oprávnění, jednala by protiprávně. K dotazům předsedy senátu uvedla, že v [REDACTED] byla [REDACTED] a [REDACTED]. Společnost byla založena proto, že měla hledat realitní makléře, přerozdělovat práci a dělat realitního makléře ze zakázek získaných tím systémem. Dohoda zněla tak, že se práce bude vztahovat jen na zakázky získané novým systémem, který vytvoří [REDACTED]. Ona ani neměla přístupy k bance. Nefungovalo to tak, protože on žádný systém nevytvořil. Zakázky z jejích klientů tam šly a všechny peníze mizely ve firmě [REDACTED]. Nebyla žádná dohoda o tom, že zakázky by byly té firmy. Pokud jde o zakázky uvedené v obžalobě, uvedla, že ve chvíli, kdy měl fungovat předmětný systém, domluvili se, že bude fungovat za společnost [REDACTED] a že tam zpracovávají ty zakázky. Koncem roku vznikla na základě jejího odchodu dohoda, přičemž ona měla mít 100% provize, jednat samostatně za svou osobu, případně za společnost, kterou si chtěla založit, o čemž [REDACTED] věděl. Bylo to součástí dohody, která je napsaná jeho rukou. Zakázky vymezené v obžalobě do toho nepatřily. Patřily do toho ty zakázky, které se zpracovávaly v průběhu roku a uskutečnila se transakce na 1 249 000 Kč. Nebylo to mezi nimi dohodnuto jmenovitě ve vztahu k jednotlivým zakázkám, záleželo na té částce, a tu dosáhla někdy v srpnu/září. Následně nabyla dojmu, že se nedaří a chtěla z toho ven. Domluvili se k tomu prosinci. Její jednání bylo naprosto transparentní, žádné kroky nepodnikla dříve, než se na všem domluvili. Měla uzavřeny dohody o provedení práce pro více firem. Bylo to za její práci, za tvorbu té reality, protože to všechno dělala ona, nasmlouvala servery, zařizovala nový systém, přendávala tam zakázky, jezdila na prohlídky, což bylo velmi časově náročné. Za tohle všechno to bylo 8 500 Kč měsíčně. Kromě této částky dostala od společnosti [REDACTED] možná jednou částku, na které se dohodli, jinak z této firmy nedostávala žádné peníze. Z jiných firem pana [REDACTED] v rámci daňové optimalizace dostávala 60 000 Kč. Za jednatelství nic nedostávala. Peníze tam vkládala formou zrealizovaných transakcí a současně dostávala peníze ze společností pana [REDACTED], těch 8 500 Kč bylo v těch 60 000 Kč obsaženo. To vymyslela paní [REDACTED]. Do

toho propojení firem nahlížela, ale neměla k tomu účetní podklady. [redacted] byla účetní ve všech společnostech. S tímto systémem souhlasila. V okamžiku, kdy vložila 1 000 000 Kč, měla nastat dohoda, že bude mít na firmě větší podíl a měl být spuštěn systém, měli vydělávat víc peněz. Místo toho měla obchodní podíl ve výši 10 % a nedošlo ani k další dohodě. Podklady za společnost [redacted] dávala paní [redacted] ona a pan [redacted]. Majitel zakázek byl uveden v systému Realman, do dohody z 6. 1. 2020 byly zakázky vedeny na společnost [redacted]. Zprostředkovatelská smlouva byla napsaná na firmu [redacted]. Jejich dohoda byla taková, že veškerá její databáze od roku 2014 není vkladem do společnosti, ale zůstává jí. Do systému Realman zadávala zakázky ona. Heslo měla ona a pan [redacted], dále asistentka [redacted] a [redacted]. [redacted] zprostředkovala přesun zakázek ze systému eBRÁNA společnosti PRORADOST do systému Realman. [redacted] zpracovávala přesun zakázek v Realmanu na jméno [redacted]. První náklady zakázek, jako je nafocení a prohlídky, platila ona. Společnost [redacted] pouze inkasovala provizi. Jakmile přešli do Realmana, společnost [redacted] platila za Realmana. Jsou tam i faktury, jedna faktura byla na [redacted]. Rodinný dům v Dubném fakturovala na sebe. Po jejich dohodě založila firmu [redacted]. Pokud jí byla předestřena výpověď svědka [redacted] z přípravného řízení, uvedla, že pokud jde o tři prezentace rodinného domu v Chlumu, pozemku v Chlumu a domu v obci Lučice, byla tato zakázka fakturována na společnost [redacted], když jde o fakturu na částku 27 563 Kč. Pokud se fakturovalo na společnost [redacted], šlo o nařízení pana [redacted]. Zakázka v Chlumu byla specifická, protože ona ji inzerovala již před založením firmy [redacted] u PRORADOSTi, tudíž ona hradila fotografie, inzerce a náklady na systém eBRÁNA. Zakázky, které byly fakturovány zprostředkovatelskou smlouvou na firmu [redacted] se hradily z účtu této firmy. Jelikož ona neměla k účtu přístup, hradila to paní [redacted] nebo pan [redacted]. Těch 7 zakázek v obžalobě hradila ona. Protože převážná část právních služeb byla u [redacted], tak oni jí zaplatili okolo 130 000 Kč najednou koncem roku. Jeli na osobní schůzku za ní do Brna, byla tam paní [redacted], [redacted] a dohadovali se o tom, jaké zakázky zaplatí a jaké ne. Vozidlo používala své, náklady platila sama. Dárkové předměty z části platila ze svého, něco platila firma [redacted]. S předáváním podkladů účetní byly problémy. [redacted] předávala každý měsíc veškeré zprostředkovatelské smlouvy a doklady s tím, že u ní je to v bezpečí a potom jí řekla, že nějaké podklady chybí nebo nejsou kompletní. Řešily dokládání s tím, že ona měla i veškeré účetnictví na její IČO ([redacted]) a ty doklady jí nikdy nepředala. Bylo to k tomu systému, který měl pan [redacted] vymyslet, že všichni budou napojeni na všechny jeho firmy a budou tam mít všechno. I na základě toho od své účetní přešla na přelomu roku 2018/2019 s účetnictvím k paní [redacted], protože to byla jedna z těch firem pana [redacted]. IČO (živnost) má od roku 2013. Měla předtím i společnost [redacted], která byla na základě nápadu paní [redacted] přejmenována na [redacted]. Další firma byla finanční, zprostředkovali hypotéky, to už šlo v rámci její další firmy na finance. Bylo to v holdingu pana [redacted]. Společnost [redacted] měla účet u ČSOB, s penězi mohla zacházet paní [redacted] a pan [redacted]. Ona k němu měla kartu, kde za dobu působení mohla nakoupit např. květiny. Když měli třeba nájem, tak pomocí té karty vkládala peníze do bankomatu. Poté se dne 6. 1. dohodli na nových pravidlech. 8. 1. založila Realmana na [redacted], IČO [redacted], na základě toho se začaly přetahovat zakázky, což trvalo 2–3 týdny. Poté už jednala za společnost [redacted]. [redacted] věděl, že má novou společnost. Na základě toho [redacted] začala tu společnost zakládat. Realman byl na ní jako na [redacted] vedený až do 13. 3., poté přešel na [redacted], což už bylo po lhůtě odstoupení jednatele. Potom došlo k uzavření zprostředkovatelských smluv mezi [redacted] a klienty. Jeden případ tam byl z dřívějšího data. Bylo to po té lhůtě, kdy byl úplně smazaný Realman společnosti

██████████. Při realizaci obchodu provizi platil kupující. Do 1 000 000 Kč firma neplatila DPH. Některé realitní obchody se realizovaly i 4 roky a v průběhu toho se firma stala plátcem DPH. Společnost ██████████ je jedna z jejích společností, byla tam jednatelka. Společnost byla založena někdy v květnu 2020. Je členem realitní komory a zástupce realitní komory pro ██████████, konkrétně pro ██████████. K osobním poměrům uvedla, že bydlí v ██████████. Má jednu finanční společnost, kterou předala kolegyni ke zpracování hypotečních úvěrů. Na základě systému SAB servis se potom dělí. Dále je jednatelka společnosti ██████████, kde zprostředkovává nákupy a prodeje nemovitostí, poskytuje franšízy dalším makléřům, které u sebe má. Má byt v ██████████. Nemá hodnotnější movité věci. Její měsíční příjem se liší podle zakázek, pohybuje se kolem 50 000 Kč čistého. Děti nemá. Kromě ní se ve společnosti ██████████ nikdo na realitní činnosti nepodílel. Ve společnosti byla její činnost ukončena v souladu s dohodou ze dne 6. 1. 2020 odstoupením jednatele, které podala 20. 1. 2020. ██████████ měl dohodu o odstoupení jednatele podepsat na jednom z večírků, které pořádal, ale neměl tam na ní čas, takže se to celé prodloužilo a z toho důvodu to posílala až 20. 1. 2020. K dotazům státního zástupce uvedla, že pokud jde o sedm zakázek uvedených v obžalobě, šlo o její zakázky, tyto získala ona jako OSVČ, ani jedna z nich nebyla společností ██████████. Po dobu jejího jednatelství měla tato společnost asi jednu nebo dvě zakázky. Od února roku 2019 do února roku 2020 měla asi 30 svých zakázek. Asi 10 z nich platila ona a zbytek platila firma ██████████. Prostřednictvím provizí vložila do firmy 1 249 000 Kč. Na oplátku měl být dle dohody s panem ██████████ zvýšen její obchodní podíl ve společnosti a měl být vytvořen CRM systém. Ani k jednomu z toho nedošlo. Za společností ██████████ nemá žádnou pohledávku. K dotazu, zda jí pan ██████████ něco dluží, uvedla, že na to nemá žádný papír, a tak se nemůže ničeho domáhat. Cítí se podvedena a poškozena ve výši 1 249 000 Kč mínus náklady, které platila firma asi ve výši 500 000 Kč. Po společnosti ██████████ ani po panu ██████████ nic nevymáhá, nechce s tím mít nic společného. Pokud jde o sedm zakázek uvedených v obžalobě, všechny pochází z její databáze. Tyto zakázky měla už v roce 2018, kdy inzerovala přes PRORADOST, v dokumentech je uvedeno, že tyto zakázky si může ve 100 % provizi zpracovat sama. Pokud jí bylo předestřeno, že inzerát byl vložen dne 1. 10. 2019 za společnost ██████████, uvedla, že ne, protože byla majitelem zakázky a v PRORADOSTi má, že si to mohla zpracovávat sama. Náklady k této inzerci a k tomuto obchodnímu případu hradila částečně ona, konkrétně pořízení fotografií, náklady s prohlídkami, inzerci a celý ten systém před založením té firmy. Poté dva měsíce hradila firma ██████████ a pak hradila asi rok nebo dva zase ona. Předmětem dohody s panem ██████████ bylo, že zakázku uvedenou pod bodem 1 obžaloby si převede na sebe. Pokud jde o bod 2 obžaloby uvedla, že tuto zakázku nabrala ona jako OSVČ. Pokud jde o bod 3 obžaloby, byla to její zakázka, inzerci hradila společnost ██████████ od 13. 12. do 13. 2. a zbytek hradila ona. Zbytkem myslí prohlídky, inzerci, náklady na advokáta a další, což může doložit. Pokud jde o bod 4 obžaloby, tam to bylo stejné jako ten dům, byla to jedna parcela a pak se to dělilo. Co se týče bodu 5 obžaloby, probíhala inzerce jak v agentuře PRORADOST, tak částečně i ve firmě ██████████. Inzerát byl nabrán v roce 2018 a následně byl dne 2. 8. 2019 vložen za společnost ██████████, protože tehdy se přecházelo do systému Realman. Všechny náklady u této zakázky hradila ona, dokonce byly vyšší než inkasovaná provize. Pokud jde o bod 6 obžaloby, šlo o zakázku pana ██████████, nebyla to její zakázka. Náklady hradil pan ██████████. Pokud jde o bod 7 obžaloby, v mezidobí hradila inzerci firma ██████████ a potom veškeré náklady, prohlídky, kupní smlouvy a další inzerci hradila ona. Stejně jako v ostatních případech, pan ██████████ souhlasil s převodem i tohoto obchodního případu. Mohl se kdykoli podívat do systému Realman, dokonce se o to v průběhu mazání dat zajímal, ptal se na to. Pokud jde o dohodu ze dne 6. 1. 2020, pan ██████████ neměl přehled o jednotlivých zakázkách, protože tyto nebyly jeho, nevěděl ani, kdo jsou klíčoví klienti. Na schůzce dne 6. 1. 2020 jednotlivé zakázky neprobírali, protože bylo jasné, že jsou její.

3. **Svědék** [REDACTED] vypověděl, že s obžalovanou založili společnost, která měla realizovat realitní činnost. Obžalovaná měla na starosti obchod a jednání s klienty a on měl na starosti IT servis, přípravování marketingových strategií, vyvíjení různých podpůrných systémů, které by přinesly nové zakázky. Hlavně v rámci [REDACTED] měli v té době asi 50 finančních poradců, kteří měli dohazovat obchody realitního typu. On měl být mostem mezi finančními poradci a realitní společností. Spolupráce probíhala dobře, poté se jejich názory začaly lišit, a tak se domluvili, že půjdou každý svou cestou, a to potom, co dokončí a doprodají vše, co v té společnosti měli. V lednu však na portálu justice.cz zjistil, že je evidována další společnost s názvem [REDACTED]. Podíval se do obchodního systému a zjistil, že jejich zakázky byly téměř v jeden den smazány, staženy z inzertních serverů a inzerovány na jiných serverech pod jinou obchodní značkou. Toto bylo mimo jejich domluvu. K dotazům předsedy senátu uvedl, že ve společnosti [REDACTED] byl jednatelem, společníkem je [REDACTED], kde je akcionářem. Jednatelem byl společně s obžalovanou, kdy ona měla podíl ve výši 10 % a oni 90 %, protože oni všechno platili. Byla domluva, že až společnost dosáhne určitých výsledků, dojde ke změně výše podílů. K tomu však nedošlo, protože se dříve jejich cesty rozešly. Náplní činnosti společnosti byla z 99 % realitní činnost. Pokud jde o reality, on měl zkušenosti pouze jako kupující, nikoli jako makléř. On ve společnosti vyvíjel systém, který zajišťoval příliv zakázek. Ten systém fungoval, získali díky němu asi 500–600 kontaktů, které následně pan [REDACTED] obvolával a předával je obžalované tak, aby si ten obchod převzala a začalo se prodávat. On splnil to, co měl. Systém vyvinul ale nedalo se očekávat, že přinese výsledky ihned. Faktickou realizaci realitních obchodů činila jen obžalovaná. Pokud jde o zmiňované finanční poradce, od nich žádné zakázky neplynuly. Na počátku spolupráce se s obžalovanou dohodli na odměně ve výši 60 000 Kč měsíčně a oni jako holding platili veškeré investice a pokud společnost dosáhne nějakých obrátů, tak se podíly měly změnit. Pokud jde o dohodu ohledně vložení 1 000 000 Kč do společnosti, tato ze strany obžalované nebyla splněna. Kdyby společnost realizovala zakázky, na jejichž základě by byla v zisku ve výši 1 000 000 Kč, to by odpovídalo dohodě. Společnost však platila obžalované mzdu ve výši 60 000 Kč měsíčně a ještě inzerci apod. na nemovitosti, které se následně prodaly někde jinde, takže se ty peníze do společnosti vůbec nevrátily, k naplnění dohody nedošlo. Mezi ním a obžalovanou nebyla uzavřena dohoda v tom smyslu, že bude rozlišováno, které zakázky jsou její a které jsou té firmy. Systém Realman je licence produktu softwaru, která zajišťuje to, že po nahrání fotek a textů jsou tyto vyexportovány na všechny inzertní servery, které vidí široká veřejnost a realitní makléř tak může získávat kontakty a realizovat obchod. Přístup měl on, obžalovaná a asistentka. Obžalovaná si ten systém koupila pro svou společnost taky a téhož dne tam všechny zakázky zase naimportovala, aby je mohla inzerovat u sebe. Ten produkt Realman odebírala a platila společnost [REDACTED], oni měli uzavřenou smlouvu s provozovatelem. Dále platili inzerci u realitních serverů. On sám si nepamatuje, zda nemovitosti do systému zadával. Měl k tomu oprávnění, byl administrátor, mohl upravovat přístupy makléřů. Měl individuální přístupové heslo odlišné od hesla obžalované. Další náklady spojené s inzercí platila společnost [REDACTED]. Obžalovaná možná mohla něco zaplatit v hotovosti, ale nevidí důvod proč. Pro ně by byl účetně nesmysl, aby měli náklady placené v hotovosti. Pokud k tomu došlo, domnívá se, že by to společnost přeúčtovala. V průběhu let 2019 a 2020 platila náklady za právní služby společnost. Je pravda, že se to platilo najednou. Hodně faktur vůči té advokátce rozporovali, protože nesesedělo to, co bylo fakturováno s tím, co bylo skutečně provedeno. Myslí si, že tam došlo k nějakému cílenému úniku peněz z jejich společnosti. Náklady na dopravu obžalované si možná hradila ona sama, náklady na účetnictví hradila společnost, stejně jako telefonní tarif, inzerci, reklamu. Doklady do účetnictví dávali společně, podle účetní byly doklady dokládány pozdě. Společnost měla jeden účet u ČSOB, obžalovaná tam mohla zadávat platby, ale autorizaci mohl provést jen on. Pokud byla svědkovi předložena listina „komplexní analýza saldokonta 2019/02–2020/02“, uvedl, že pokud společnost poskytuje zápůjčku ve výši 40 000 Kč, tak je to půjčka, která dle jeho názoru nebyla splacena. Najednou tam byly zaúčtovány věci, ohledně kterých si nebyli jisti, zda jsou pro jejich klienty a následně, když ty zakázky nebyly prodány přes ně, tak ty věci nebyly

pro jejich klienty. Pokud jde o položky jako květina nebo holandské kakao, jde o dárky. Pokud byla svědkovi předložena listina „pokladní listina 1. 1. 19 - 31. 12. 19“ uvedl k položkám označeným jako „převod do banky [REDACTED]“, že neví, o co jde. Je možné, že jde o nějakou kompenzaci pro obžalovanou za něco, co zaplatila. Pokud jde o odměnu pro obžalovanou ve výši 60 000 Kč měsíčně, šlo o čistou částku, neví, jakou formou to bylo uděláno. Pokud jde o přehled pohybů na účtu uvedený v příloze 6 a odchozí úhradu ve výši 40 032 Kč na účet obžalované, jde o tu zápůjčku z první listiny. Pokud jde o dodatek č. 1 k nájemní smlouvě ze dne 28. 2. 2019 na pronájem reklamní plochy ve štítu budovy [REDACTED] uvedl, že je mu známo, že byly realizovány akce tohoto typu. Když nechtěli pokračovat v pronájmu, dle domluvy si to převzala obžalovaná a inzerovala sama na svou společnost. Když zjistil, že si obžalovaná založila novou společnost, hrklo v něm a začal to zkoumat a řešit to. Téhož dne volali paní [REDACTED], že chtějí všechny smlouvy, které kdy podepsali. Téhož dne došlo k odepření vydání dokumentů jednateli ze strany paní [REDACTED], která to musela vědět taky. Po předložení listiny na č. l. 1000 „nová pravidla“ uvedl, že to psal on, jen neví kdy, není tam datum. K formulaci „své věci 100 % a náklady, naše 70/30“ uvedl, že to byl z jeho strany návrh řešení, jak by mohli s obžalovanou ve spolupráci pokračovat, nepokračovali však ani 14 dní. Pokud jde o ty vlastní věci, šlo o návrh do budoucna, ale nedošlo k tomu. Pokud jde o otázku, zda si mohla obžalovaná všechny zakázky odnést potom, co oni všechno platili, tak to určitě ně. K takové dohodě nedošlo ústně ani písemně. Původní zprostředkovatelské smlouvy nebyly nikterak právně ukončeny. V té době zákon ani neupravoval povinnost tyto smlouvy uzavřít. Ze strany klientů k vypovězení smluv nedošlo a z jejich strany také ne. Společnost [REDACTED] je mateřská společnost, ze které jsou ty dcery, nevytváří sama žádnou ekonomickou činnost. [REDACTED] byl obchodní ředitel, do realitní činnosti vstupoval proto, že mimo jiné koupili franšizu businessového klubu, kam chodí podnikatelé, a pan [REDACTED] byl jeho hlavním představitelem a měl spojitost s lokálními podnikateli a z nich nějaké realitní obchody doporučil. Obvolával kontakty z toho algoritmu, který vyvinuli. On sám je stále činný v [REDACTED] a je jednatelem společnosti [REDACTED], která už nefunguje, ale formálně existuje. Založili jinou společnost, protože s touto už nechtěli mít nic společného. K dotazům státního zástupce uvedl, že se dohodli, že veškeré zakázky, které byly ke dni dohody ve společnosti [REDACTED] aktivní, měly být doprodány jménem této společnosti. Obžalovaná měla prodejem nemovitostí získat do společnosti finanční prostředky a následně by vypořádali, jak to půjde dál. K tomuto kroku z její strany nedošlo. Pokud potom spolu řešili, že si založila novou firmu, ona byla toho názoru, že si sama doprodala své zakázky a neviděla na tom nic špatného. Pokud tvrdí, že se domluvili na tom, že si své zakázky doprodá sama, není to pravda. Nevěděl o tom. Nevěděl ani o tom, že obžalovaná podniká jménem společnosti [REDACTED] a zároveň sama jako OSVČ. Advokátka Trnková jim sdělila, že jim doklady nevydá, protože jednala s obžalovanou. Když došlo k smazání zakázek z Realmana, neměl možnost to nijak obnovit. Zakázky byly zneplatněny. Když založili společnost, měla obžalovaná nějaké své zakázky, ale nemá povědomí o tom, jaké. Měl povědomí o jednotlivých zakázkách společnosti. K dotazům obhájce ohledně obsahu ručně psané dohody uvedl, že mělo jít o uspořádání poměrů do budoucna potom, co vypořádají své dluhy, závazky a obchody. Pokud jde o skutečnost, zda společnost [REDACTED] mohla vykonávat realitní činnost bez obžalované a zda měla potřebné oprávnění, uvedl, že nejde o to, zda společnost měla oprávnění. Jde o to, že oprávnění mohly mít jiné osoby, které mohly za společností stát, třeba on sám. Má certifikaci na realitní zprostředkování, udělal za svůj život transakce za stovky milionů v rámci realitního businessu. K dotazům obžalované uvedl, že je možné, že při přechodu z PRORADOSTI do Realmana docházelo k převodu archivu jejích zakázek. Mělo to sloužit jako CRM systém pro ně a jejich současné i minulé klienty. Ve chvíli, kdy ona odcházela ze společnosti, měl certifikát na zprostředkování realitní činnosti. Společnost [REDACTED] neměla po jejím odchodu vázanou živnost, protože v té společnosti nechtěli nadále pokračovat. K dotazu, jak by ta společnost doprodala své zakázky uvedl, že předmětem dohody bylo, že ty zakázky doprodá jednatelka, která tam byla. Pokud by jednatelka přišla s návrhem, že ty zakázky nechce doprodat a

chce jít vlastní cestou, dokončil by je druhý jednatel. Pokud jde o to, na základě čeho bylo sestaveno trestní oznámení, uvedl, že vyndal smazané zakázky z koše. Nebyly tam však veškeré údaje, bylo to nekompletní, proto nemohl dokončit zakázky, které odebrala. Pokud jde o to, zda společnost [REDACTED] měla zprostředkovatelské smlouvy na zakázky uvedené pod body 1-7 obžaloby, doufá, že je společnost měla, obžalovaná je však nedodala, musela je někde zamlčet, zlikvidovat. Vytvořil systém s názvem [REDACTED], který dohazoval zakázky. Pokud měla být potom vytvořena jiná služba, mělo jít o prémiovou službu, název neměla. Tato služba se nestihla vytvořit za působení obžalované ve společnosti [REDACTED]. Pokud jde o zakázky uvedené v obžalobě, mohlo se stát, že nějaké byly dokončeny až potom, co měl jinou společnost.

4. K výzvě dle § 214 tr. řádu obžalovaná uvedla, že dohoda proběhla dne 6. 1. 2020, je to ten dokument, který předkládali. Na základě toho byl dne 8. 1. 2020 založen přístup v systému Realman a začaly se přetahovat veškeré zakázky. Jelikož to byla databáze přes 300 realitních zakázek, trvalo to a dokončení bylo okolo 13. 2. 2020. Jelikož firma [REDACTED] nikdy neměla žádnou zprostředkovatelskou smlouvu s klienty a ona tam byla vedena jako majitelka zakázky, na základě dohody došlo transparentně k převedení. Co se týče vyplacení částky, tak první částka 60 000 Kč byla vyplacena v březnu 2019 a poslední byla vyplacena v prosinci 2019, jednalo se tedy o 10 měsíců. Poté dle dohody přešli na 100 % z provize a již firma žádné další finanční prostředky neposkytovala. Na základě toho měla i firma [REDACTED] makléře, kteří fungovali na stejném provizním principu. Jelikož firma po jejím odchodu neměla vázanou živnost, nemohla zakázky dokončit, tudíž firmě nemohla vzniknout škoda. 29. 5. byl zrušený přístup do systému Realman a od dubna, kdy si pan [REDACTED] založil novou firmu, tak 6 ze 7 těch realitních obchodů bylo dokončeno až po tomto datu, tudíž pan [REDACTED] už by nemohl ani ty zakázky dokončit, protože na to neměl ani systém ani oprávnění.
5. **Svědék** [REDACTED] vypověděl, že byl obchodním ředitelem [REDACTED], v realitní části měl na starosti obvolávání kontaktů z realitního portálu, ty následně předával obžalované, která je měla zobchodovat. Dále měl na starosti podnikatelský klub, kde navazoval spolupráci s dalšími makléři. Neví, jaká byla dohoda mezi obžalovanou a svědkem [REDACTED] ohledně peněz. Obžalovaná měla dotahovat ty obchody, které do společnosti přišly. Neví, zda měla se společností uzavřenou dohodu o provedení práce ani zda byla mezi svědkem [REDACTED] a obžalovanou dohoda o tom, že do společnosti vloží finance prostřednictvím realitních transakcí. Není si vědom toho, že by obžalovaná měla nějakou svou vlastní databázi klientů. On sám jí dohodil asi tři klienty, některé obchody jí dohodila i paní [REDACTED]. Když se to rozběhlo, šlo o obchody z realitních portálů. Systém Realman funguje tak, že se do něj vloží informace o dané nemovitosti a následně se vytvoří inzerát, který se inzeruje na všech realitních portálech. Neví, kdo poskytoval právní služby společnosti, platila je však společnost [REDACTED]. Účetnictví vedla paní [REDACTED]. Neví, kdo jí dával doklady za společnost [REDACTED]. K bankovnímu účtu společnosti měla obžalovaná asi kartu. [REDACTED] mu asi po 4 dnech od jejího založení sdělila, že byla založena společnost [REDACTED]. Dozvěděl se, že na tuto společnost byly převedeny zakázky. Ze strany obžalované nebyl informován o tom, že to takto bude realizováno. Byl to pro něj šok, když zjistil, že ty případy a třeba roční práce byly jinde. Neúčastnil se žádné porady, kde by se probíralo, že by mělo dojít k nějaké změně. Pokud mu byla předložena listina na č. l. 1000, uvedl, že tuto nikdy neviděl. Ani z pozice obchodního ředitele nebyl vyrozuměn o žádných nových pravidlech. Neví o tom, že by byly původní zprostředkovatelské smlouvy nějak ukončeny a převedeny na obžalovanou. Za služby jako reklamy na billboardech nebo právní služby platil svědek [REDACTED] prostřednictvím firemního účtu. K dotazům státního zástupce uvedl, že svědek [REDACTED] vytvořil portál, který on-line oceňoval nemovitosti a každý, kdo chtěl zjistit hodnotu své nemovitosti tam zadal údaje a svůj kontakt, který přišel do jejich systému. On pak na tyto kontakty volal a případně kontakt předal obžalované, aby se domluvili. Není mu známo, že v době, kdy spolupracovali, měla obžalovaná vlastní aktivity jako

OSVČ. Kontaktů, které takto předal obžalované bylo asi 10, ty obchody se zrealizovaly, ale neví, jestli ještě za společnost [REDAKCE] nebo později. Pokud jde o body 1-7 obžaloby, domnívá se, že mezi nimi není zakázka dodaná přímo obžalovanou, 2-3 zakázky jsou od něho, některá od svědka [REDAKCE] a některé jsou od paní [REDAKCE]. Neví nic o tom, že by v archivu byla databáze z dřívějšího podnikání obžalované. Systém pro získávání zakázek, který byl dokončen a fungoval, se jmenoval [REDAKCE]. Dále tam byl portál, který navazoval a jmenoval se [REDAKCE]. Tento server se spustil v roce 2018 nebo 2019 a poté byl přejmenován na [REDAKCE]. Další realitní obchody vznikly z doporučení přes jejich obchodníky, bylo jich spousta. Probíhaly i porady v kanceláři paní [REDAKCE] v Českých Budějovicích. Nebyl přítomen na žádné schůzce, kde by se probíral odchod obžalované ze společnosti. Po jejím odchodu mohla společnost zakázky dokončit, navazoval spolupráci s dalšími makléři. Firma měla oprávnění pro dokončení těch obchodů. Je si jistý, že měla vázanou živnost, protože měli vždy odpovědného zástupce, jen neví, kdo to byl.

6. **Svědkyne** [REDAKCE] vypověděla, že obžalovanou jí představil svědek [REDAKCE] s tím, že spolu chtějí založit novou společnost pod [REDAKCE]. Společnost se založila a obžalovaná přišla s tím, že nemá na základní kapitál. Svědek [REDAKCE] jí řekl, že to není problém, že jí na to půjčí a že první rok bude takový rozjezdový. Firma byla založena v únoru a fungovalo to. Pokud jde o doklady, přestože měli pravidelné porady, musela je z obžalované lámat, nebyly předávány včas. Co se týká on-line stavu účetnictví, i to šlo velmi problematicky. Obžalovaná měla i dispoziční právo k účtu, takže dávala hradit nějaké faktury, což se jí jako účetní netýkalo. K rozdělení funkcí ve firmě uvedla, že obžalovaná měla na starosti terénní práci a fyzický obchod a svědek [REDAKCE] měl vyvinout [REDAKCE], spravovat Realmana a různé databáze. Základní kapitál se převáděl z [REDAKCE], bylo to asi 1 000 000 Kč. [REDAKCE] měl veškerou výkonnou moc svědek [REDAKCE], jednalo se o akciovou společnost. [REDAKCE] měl dělat všechny činnosti spojené s realitami, tj. financování, výkupy od insolvenčních správců, z dražeb. Pokud jde o zakázky, zaslechla, že ve firmě byly nějaké tipy, které přišly od někoho z třetí strany. Některé obchody dohazoval svědek [REDAKCE], [REDAKCE] nebo obžalovaná, která měla zkušenosti i vztahy v této oblasti. Neví, zda měla databázi z předchozí doby. Obžalovaná dostávala měsíčně 60 000 Kč čistého. Jelikož v [REDAKCE] peníze nebyly, byla jí tato částka vyplácena prostřednictvím dohod o provedení práce z jiných sesterských společností v rámci holdingu. K dotazu ohledně dohody mezi obžalovanou a svědkem [REDAKCE] uvedla, že neví o tom, že by se dohodli, že obžalovaná vloží do společnosti nějakou hodnotu a že potom bude navýšen její obchodní podíl. Z úst obou na poradě slyšela, že si dají startovací období 1 roku a následně zhodnotí, jak to půjde nebo nepůjde dál. O fungování systému Realman nic neví, neměla k němu přístup. Platby za systém hradila firma [REDAKCE]. Když se dělaly fotografie, plakáty nebo billboardy, vše se platilo z firmy. Právní služby byly problém. Obžalovaná se stále zpožďovala s předáváním dokladů do účetnictví. Kolem Vánoc jí obžalovaná předala doklady od právníčky v Brně a šlo o velkou částku v řádech set tisíc. Bezpochyby na to měla právo, ale poslala vše najednou. Snažila se vše rozklíčovat a spárovat doklady se zakázkami. Výsledek byl takový, že musela vyrazit za advokátkou do Brna, aby jí pomohla vše spárovat. Blížila se valná hromada a ona potřebovala dodělat účetnictví, ale neměla správná čísla. Obžalovaná jí nedala všechny doklady a ona musela její práci dělat sama. Pokud jde o náklady na vozidlo, to bylo součástí příjmu obžalované. Za vedení účetnictví jí platila společnost [REDAKCE]. Pokud obžalovaná něco platila, činila tak z firemních peněz, buď z účtu nebo hotovostí z pokladny, kterou měla na starosti. Nikdy nedostala do účetnictví žádnou informaci o tom, že by platila něco ze svého. Pokud jde o dohodu ohledně nového fungování obžalované ve společnosti, tato v lednu oznámila, že už ten rok uběhl a že bude ve společnosti fungovat jiným způsobem, že potřebuje víc peněz. Potom měli asi 16. 1. 2020 konferenci v Praze, kde se se svědkem [REDAKCE] domlouvali a konečná dohoda měla padnout na realitním plese 18. 1. 2020. Svědek [REDAKCE] jí potom řekl, že se domluvili tak, že obžalovaná bude pro

pracovat externě, že bude pořád pracovat pro , ale zakázky, které přivede ona, bude mít ze 100 % hrazené a ty, které přivede někdo jiný, bude mít hrazené nějakým procentem/poměrem. Po plese už o obžalované nic neví. Obžalované dělala účetnictví a daně za fyzickou osobu a jako OSVČ a za právnickou osobu . Když jí to vyúčtovala, nezaplatila jí obžalovaná ani korunu, zachovala se nečestně. Co se týče fyzické osoby, dělala jí účetnictví za roky 2018 a 2019. Účetnictví se dělalo jednou za rok, protože v průběhu roku tito lidé jako finanční poradci a realitní makléři nemají morálku, aby dodali doklady. Nepamatuje si, zda za rok 2019 obžalovaná evidovala zprostředkovatelské provize jako fyzická osoba. Dohoda se svědkem byla, že ona bude pracovat pro firmu a samostatně si bude dělat jen finanční poradenství. Proto i svou firmu přejmenovala z na . Dověděla se, že obchodní případy, které byly vedeny na fakticky realizuje jiný subjekt. Když obžalovaná na poradě řekla, že končí, svědek jí řekl, že všechno, co je pod firmou, musí dojet, protože ona všechny peníze dostala. Naopak jí firma ještě půjčila peníze, ona měla manko na pokladně, protože si vzala přes 200 000 Kč. Teď je tam pohledávka, kterou ona nezaplatila. Po plese na další poradě svědek sdělil, že se již na konferenci s obžalovanou domlouvali, jak to bude dál a že si obžalovaná založila novou firmu a přetáhla si ty zakázky společnosti na sebe. Vnímá to jako vysoce nemorální a podvodné. Neví, na čem přesně se svědkem domlouvali ale rozhodně ne na tom, že si ona vezme zakázky a převede je na svou novou společnost. K listině „pokladní kniha 1. 1. 19 - 31. 12. 19“, k položce označené „převody na banku“ uvedla, že jde o vklady a výběry. Pokud uvedla, že obžalovaná dluží společnosti 200 000 Kč, je třeba to vidět v kontextu, je to na základě toho saldokonta. K listině komplexní analýza saldokonta 02/2019-02/2020 – položka označená „PD cestovné neuznané“ uvedla, že by musela vidět ten prvotní doklad, ale asi muselo jít o nějakou soukromou cestu. Pokud jde o položku „zápůjčka 2“, potřebovala obžalovaná něco rychle zaplatit, tak jí společnost půjčila, ona to však nevrátila. Pokud jde o položku „manko-pokladna“ tak je to právě to, že chybí celá pokladní kniha. Jsou tam doklady, co si obžalovaná vybrala z účtu, avšak peníze nevrátila. Manko je zůstatek v pokladně, který nevrátila. K položkám jako vína, alkohol, kytky uvedla, že jde o nadlimitní reprezentaci, to znamená, že je to placeno z firemních peněz ale nedaňové. Obžalovaná předložila doklady za tyto položky a společnost je proplatila. K dotazům státního zástupce uvedla, že si obžalovaná nechávala vše proplatit z firmy. Pro firmu to bylo dobře, protože potřebovala náklady. Pokud obžalovaná tvrdí, že něco platila sama, tak je to jen její věc, protože do účetnictví nepředložila žádné doklady. Pokud obžalovaná uvedla, že má pohledávku za společností ve výši 500 000 Kč, nic o tom neví, z účetnictví nic takového nevyplývá. Vůči ní jako účetní společnosti obžalovaná nikdy žádnou pohledávku nevznesla. Naopak společnost vůči ní má pohledávku, protože má manko v pokladně, nesplatila kapitál atd. Z pozice účetní ke zprostředkování měla asi tři smlouvy, a to v době, kdy bylo třeba společnost registrovat jako plátce DPH. Asi půl roku účtovala jen podle pohybů na účtu, aniž by věděla, k jakým patří zakázkám. Obžalovaná jí teprve v srpnu začala dávat účetní doklady. Pokud jde o franšízovou smlouvu , tak zatím nic takového neviděla. Mluvílo se o tom, že svědek chtěl, aby společnost měla působnost nejen v ČR ale i v Polsku a na Slovensku. Při zakládání společnosti měli s obžalovanou velké plány, proto měla společnost základní kapitál ve výši 1 000 000 Kč. Mělo jít o velkou společnost, která následně bude dělat franšízy. Pokud jde o smlouvy o zprostředkování, svědek se na poradě na podzim rozčiloval a ptal se obžalované, proč nemá s klienty uzavřené zprostředkovatelské smlouvy. Následně byly dodány advokátkou Trnkovou, ale dvě nebo tři chybí dodnes. Pokud jde o práci svědka , fungovaly ty servery na oceňování nemovitostí, které generovaly kontakty na osoby, které uvažovaly o prodeji nemovitosti. Neví, kdo byl odpovědným zástupcem, co se týče oprávnění společnosti k provádění realitní činnosti. Dle jejího názoru obžalovaná najednou zmizela a položila tím firmu. Dál chtěli pokračovat pod jinou firmou. Se společností, v níž měla obžalovaná podíl, ale nevykonávala žádnou činnost ani péči řádného hospodáře, nechťeli

mít nic společného. Pokud jde o billboardy v Jihlavě, dala jí obžalovaná smlouvy. Platila to firma [REDACTED]. Myslela si, že si to obžalovaná vezme na sebe na společnost [REDACTED]. Nebyla osobně přítomna schůzce obžalované a svědka [REDACTED], na níž si domlouvali pravidla odchodu obžalované. Domnívá se, že kdyby byla nějaká dohoda, musela by o ní vědět, protože by se řešily obchodní podíly, půjčky atd. Po nahlédnutí na listinu na č.l. 1000 uvedla, že jí to něco připomíná, možná to bylo sepsané na konferenci 18. 1. 2020, možná jde o písmo svědka [REDACTED]. K dotazům obžalované uvedla, že z hlavy neví, kolik stály platby za Realmana, ve firmě [REDACTED] působí jako účetní, aktuálně je v [REDACTED] akcionář. Před odchodem obžalované v [REDACTED] byla místopředsedou představenstva, nyní je členem představenstva. Je její věcí, proč z funkce odešla, stejně jako to, jestli jí svědek [REDACTED] dluží nějaké peníze. Pokud jde o účetnictví této společnosti, žádné dluhy nejsou. Kdyby zakázky po odchodu obžalované zůstaly, společnost by je zpracovávala. Svědek [REDACTED] měl přístup do systému. Pokud klienti společnosti skládali rezervační poplatek na účet této společnosti a peníze potom šly do [REDACTED], bylo to z toho důvodu, že [REDACTED] mělo za společností [REDACTED] pohledávku z důvodu půjčky. Pokud by měla k dispozici účetnictví společnosti [REDACTED], sdělila by, co přesně k jednotlivým zakázkám firma hradila.

7. **Obžalovaná** ve smyslu § 214 tr. řádu uvedla, že s výpovědí svědkyně [REDACTED] nesouhlasí, všechny doklady předávala řádně a včas, a naopak jí bylo řečeno, že se doklady někde záhadně ztratily. Peníze z firemního účtu nevybírala, pouze je tam vkládala a z důvodu množících se podivných faktur a plateb, které mizely ve společnosti [REDACTED] nabyla dojmu, že se jedná o transakce, které směřují k zakrytí původu toku finančních prostředků, které měly pravděpodobně něco společného s ostatními firmami svědka [REDACTED], a především s firmou [REDACTED].
8. Svědkyně [REDACTED] v hlavním líčení uvedla, že od září 2018 spolupracovala s [REDACTED] a od ledna 2019 pro ně pracovala, byla jednatelkou dceřiné společnosti [REDACTED], která měla vstoupit do společnosti [REDACTED] (dceřiná společnost [REDACTED]). V [REDACTED] byly pravidelné porady dceřiných společností, odtud zná [REDACTED], která vedla realitní dceřinou společnost. Porady probíhaly od rána do večerních hodin, byli tam jako loutky, museli poslouchat paní [REDACTED] a pana [REDACTED]. Fungování dceřinek ve skutečnosti neodpovídalo tomu, co jim bylo slíbeno, slíbené provizní odměny a mzdy byly jiné, drželi je v šachu. Na poradách se běžně řešily pracovní podmínky členů týmu, podmínky se nedodržovaly, když se o tom hovořilo, byli tomu všichni přítomni. Do společností ona i [REDACTED] přivedly své klienty z dřívějšího podnikání. [REDACTED] někdy před Vánoci na poradě oznámila svůj úmysl ze společnosti [REDACTED] odejít, přišla s návrhem dohody. Domlouvali se, že si [REDACTED] odvede své klienty a sepišou dohodu, jak se vypořádají. Svědkyně byla účastna dohody ústní, nezná details, o které klienty konkrétně šlo. Při jejím odchodu bylo jasné řečeno, že se i nadále bude věnovat realitní činnosti. Poté, co [REDACTED] ze společnosti odešla, už se nevidaly, jen když jí svědkyně doporučila klienta s prodejem nemovitosti. Svědkyně sama ukončila svoji činnost ve společnosti [REDACTED] v únoru 2020.
9. **Ve smyslu ust. § 211 odst. 1 tr. řádu** byly přečteny protokoly o výsledku svědků: [REDACTED] (č. l. 215-218), [REDACTED] (č. l. 227-229) a [REDACTED] (č. l. 239-241).
10. Svědkyně [REDACTED] v přípravném řízení uvedla, že pracovala v PRORADOSTI, kde měla na starost schvalování zakázek a jejich editaci. Agentura fungovala jako franšíza, makléři měli své zakázky, které nepatřily agentuře, platili agentuře paušální poplatek nebo procento z rezervace. [REDACTED] spolupracovala s agenturou od jejího začátku. V PRORADOSTI makléři platili za skutečně vyčerpané služby, např. za inzerci. Když

odcházela do [REDAKCE], svědkyně jí pomáhala s nahráním zakázek do nového systému, nepamatuje si, o jaké zakázky šlo, bylo jich 7-10. V době, kdy [REDAKCE] pracovala v [REDAKCE], měla její přístupové heslo a vkládala jí inzeráty do systému Realman. K jejímu odchodu z PRORADOSTI uvedla, že [REDAKCE] založila firmu s panem [REDAKCE], důvodem byl zřejmě očekávaný profesní růst, ví o tom, že měla splatit 1 milion Kč. V [REDAKCE] měla pracovat jako aktivní realitní makléř. Zakázek měla přibližně stejně, ale v nové firmě klientovi souběžně nabízeli např. i financování a energie, vytěžili klienta tedy lépe. Po odchodu založila firmu [REDAKCE], podobný název zvolila proto, že už podruhé změnila společnost a nevypadalo to před klienty dobře. Svědkyně na její pokyn přehrávala zakázky [REDAKCE] na [REDAKCE], nevybavuje si, jaké zakázky to byly. Krátce poté, co byla společnost založena, měl pan [REDAKCE] poničit billboardy v Českých Budějovicích. Billboardy měly být hrazeny z prostředků společnosti [REDAKCE]. Důvody odchodu [REDAKCE] z [REDAKCE] nezná, subjektivně se domnívá, že spolupráce nikam nevedla, neví o tom, zda se při odchodu nějak vypořádali. Neví, zda byl uhrazen zmiňovaný 1 mil. Kč.

11. Svědek [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že byl jednatelem [REDAKCE]. [REDAKCE] měla s agenturou podepsanou franšizovou smlouvu, stejně jako 220 dalších makléřů, details si proto nepamatuje. Makléři platili agentuře poplatek 2000 Kč + DPH a platby za inzerci, vyšlo je to levněji, než kdyby to dělali na sebe, agentura se o všechno starala. Zakázky byly jejich, sami je obstarávali a zpracovávali, paní [REDAKCE] měla 100% provize z prodeje. Z agentury [REDAKCE] odešla zřejmě proto, že se chtěla osamostatnit a mít svůj byznys. [REDAKCE] svědek zná, agentura mu měla dohazovat leady na hypotéky a dostávat za to provize. Spolupráce ale nefungovala. O vzniku společnosti [REDAKCE] nic neví, nepamatuje si, že s touto společností agentura PRORADOST podepsala franšizovou smlouvu. Neví nic o odchodu [REDAKCE] z [REDAKCE].
12. Svědek [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že v roce 2019 ho kontaktovala [REDAKCE] na pracovní email s poptávkou na létání dronem a tvorbu videa. Objednala letecká práce na rodinný dům v Chlumu [REDAKCE], pozemek v Chlumu a rodinný dům Lučice. Vystupovala za svou osobu, na realizaci v Chlumu byla osobně přítomna. Faktura za tyto práce byla vystavena na firmu [REDAKCE], byla uhrazena. Obžalovaná mu nabídla možnost vystavit fakturu na jinou firmu, že nemá ještě zřízené plátcovství DPH. Na základě toho mu potom posílala link na rejstřík firem, na základě kterého vystavili fakturu za dodané služby na společnost [REDAKCE], a to na částku 27 563,80 Kč. V únoru 2020 jim [REDAKCE] sdělila, že chce používat na videa nové vizitky. V roce 2020 realizovali zakázku na rodinném domě v Dubním, kde dodali video a následně fakturovali na společnost [REDAKCE]. [REDAKCE] komunikovala vždy za svou osobu přes aplikaci WhatsApp, email nebo telefonicky.
13. **Ve smyslu ust. § 211 odst. 6 tr. řádu** byly přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků [REDAKCE] (č. l. 277-279), [REDAKCE] (č. l. 299-303), [REDAKCE] (č. l. 333-336), [REDAKCE] (č. l. 342-346), [REDAKCE] (č. l. 380-382), [REDAKCE] (č. l. 403-406), [REDAKCE] (č. l. 429-431), [REDAKCE] (č. l. 455-456), [REDAKCE] (č. l. 458-459).
14. Svědek [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že asi v listopadu 2019 oslovil [REDAKCE] s požadavkem na prodej rodinného domu a pozemků v Úsobí. Doporučení na ni dostal od svého spolužáka. Podepsali smlouvu o zprostředkování, která byla následně prodloužena. Ke konci platnosti první smlouvy jim [REDAKCE] nabídla služby nějakého kolegy, oni ale chtěli spolupracovat s ní, proto byla smlouva prodloužena opět s ní. Na konci období se našel vážný zájemce, podepsala se rezervační smlouva. Kupující měl zaplatit

kupní cenu i provizi. Svědek uvedl, že se mu [redacted] představila jako jednatelka společnosti [redacted] a nebyl dále schopen specifikovat, za jakou společnost jednala, zda [redacted] nebo [redacted], na první zprostředkovatelské smlouvě byla jako fyzická osoba [redacted], na druhé je uvedena společnost [redacted]. [redacted] zajistila rezervační smlouvu, inzerci, fotografa a prohlídky nemovitosti. Ostatní služby jako sepsání kupní smlouvy, advokátní úschovy a zápisu do katastru nemovitostí zajistil jejich právní zástupce Beránek.

15. Svědek [redacted] v přípravném řízení uvedl, že [redacted] pro něj zprostředkovala prodej domu ve Střížovicích. Nevzpomíná si, jak se s ní seznámil, nepamatuje si, jestli vystupovala za nějakou společnost nebo za sebe. Setkali se osobně asi čtyřikrát, byli v kontaktu telefonicky. Smlouvu o zprostředkování uzavřel se zprostředkovatelem [redacted]. Kupní smlouva byla podepsána u jeho právního zástupce v Brně.
16. Svědkyně [redacted] v přípravném řízení uvedla, že s manželem chtěli prodat nemovitost v KÚ Větrný Jeníkov, za tímto účelem oslovili známého [redacted]. Uzavřeli smlouvu o zprostředkování, na které je uvedena právnická osoba [redacted] zastoupená [redacted]. [redacted] zařídil schůzku s kupujícími a následný prodej nemovitosti, advokátní úschova byla zajištěna u Mgr. Trnkové. Při jednání s panem [redacted] neřešili, jestli jedná za sebe nebo nějakou společnost, neví, kde nabídku nemovitosti inzeroval nebo jak sehnal kupce.
17. Svědkyně [redacted] v přípravném řízení uvedla, že chtěla prodat chalupu a zahradu v Ovesné Lhotě, kde spolumatiteli byli ještě [redacted] a [redacted]. Svědkyně oslovila [redacted], se kterou již předtím spolupracovala, tato našla kupce, který měl zájem pouze o chalupu. S kupujícími byla uzavřena smlouva o zprostředkování – rezervaci, kde jako zprostředkovatel byla uvedena společnost [redacted]. Kupní cena byla převedena do advokátní úschovy u Mgr. Trnkové, advokátka převáděla provizi na účet zprostředkovatele. K prodeji zahrady byla následně uzavřena smlouva o zprostředkování – rezervace se zprostředkovatelem [redacted], svědkyně dále uvedla, že pro ni byla důležitá osoba paní [redacted], nikoliv společnost, kterou zastupovala. Kupní cena byla opět převedena do advokátní úschovy Mgr. Trnkové, která poté hradila provizi zprostředkovateli. [redacted] při jednání neuváděla, za jakou firmu jedná, nemovitost nabízela k prodeji pouze ona, pořídila i fotografie nemovitosti. Dostali od ní květiny a láhev vína.
18. Svědek [redacted] v přípravném řízení uvedl, že měl zájem prodat své nemovitosti v KÚ Lučice, šlo o rodinný dům a dvě parcely. Oslovila ho zprostředkovatelka [redacted], která se od někoho o jeho záměru dozvěděla, jemu byla někým doporučena jako spolehlivá. Vystupovala za realitní společnost [redacted], svědek si nepamatuje, o kterou ze společností šlo. Právní služby pro ni zajišťoval advokát Milič z Havlíčkova Brodu. S [redacted] komunikoval telefonicky, prostřednictvím SMS nebo emailu. Bylo dohodnuto, že nemovitost nemůže být nabízena dalším zprostředkovatelem. Fotografie a dron zajišťoval najatý fotograf. Nemovitost v Chlumu (KÚ Lučice) byla prodána 17.6.2020, k prvnímu kontaktu se zprostředkovatelkou došlo řádově měsíce předtím, pravděpodobně na jaře 2020. Svědek byl přítomen prohlídkám nemovitosti. Smlouva o zprostředkování byla sepsána na prodej parcely kupujícími [redacted] dne 4.6.2020, za zprostředkovatele je uvedena [redacted], na další prodeje smlouvy sepsány nebyly. Provize byla součástí kupní ceny a byla převedena na účet zprostředkovatele, částka za právní služby šla na jiný účet. Postupně byl uskutečněn prodej všech tří nemovitostí. [redacted] vystupovala po celou dobu pod firmou [redacted], svědek si pamatuje pouze toto označení.

19. Svědkyně [REDACTED] v přípravném řízení uvedla, že byla majitelkou rodinného domu v obci Lučice, který prodala prostřednictvím [REDACTED]. O prodeji nejprve jednala s paní [REDACTED] ze společnosti [REDACTED], od pana [REDACTED] ale poté dostala lepší nabídku na zprostředkování a nemovitost prodala přes něj. [REDACTED] kontaktovala sama na podzim r. 2019, kontakt měla od [REDACTED]. [REDACTED] uvedla, že jedná za společnost [REDACTED], komunikovaly telefonicky, emailem nebo osobně. Žádnou smlouvu neuzavřely, vše bylo jen na ústní dohodě. Protože nemovitost byla prodána jiným zprostředkovatelem, hradila svědkyně společnosti [REDACTED] vynaložené náklady ve výši 11 913 Kč. Fotografie nemovitosti provedla najatá firma.
20. Svědek [REDACTED] (rodné příjmení [REDACTED]) v přípravném řízení uvedl, že přes sociální síť inzeroval k prodeji svůj rodinný dům v Dubném. V lednu 2020 ho kontaktovala [REDACTED] s nabídkou zprostředkování prodeje nemovitosti, smlouvu o zprostředkování podepsali 31. 1. 2020, jako zprostředkovatel je zde uveden [REDACTED], paní [REDACTED] od počátku vystupovala za [REDACTED]. K prodeji nemovitosti došlo v červnu 2020, kupní smlouvu a advokátní úschovu poskytla Mgr. Trnková, kupující platil provizi. Smlouva o zprostředkování byla výhradní, nemovitost nemohl nabízet jiný zprostředkovatel. S paní [REDACTED] byl na začátku v nemovitosti nějaký kameraman, jméno si nepamatuje.
21. Svědek [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že se zabývá realitami na Jihlavsku, v agentuře PRORADOST pracoval s [REDACTED], spolupracovat s ní začal před 5 – 6 lety. K nemovitosti ve Větrném Jeníkově uvedl, že jeho známý pan [REDACTED] ho oslovil s požadavkem na zprostředkování prodeje pozemku, sešli se, řešili podrobnosti, on vytvořil inzerát, prováděl prohlídky, připravoval smlouvy a rezervaci. Ve smlouvě o zprostředkování je uveden on, inzerát vkládal přes [REDACTED], protože neměl přístup do systému. S [REDACTED] nikdy neřešil její angažmá ve firmách [REDACTED] a [REDACTED], pouze ví o tom, že měla nějaké neshody. Dále uvedl, že [REDACTED] klientům po uzavření obchodu dávala láhev nebo květiny jako dárek.
22. Svědkyně [REDACTED] v přípravném řízení uvedla, že chtěli stavět v okolí Havlíčkova Brodu a našli si inzerát na prodej pozemků v Chlumu, KÚ Lučice. Zavolala na uvedené tel. číslo, a poté proběhly schůzky v domě prodejce pana [REDACTED] za přítomnosti [REDACTED]. Tato jim zprostředkovala prohlídku pozemku a připravila smlouvy. Na rezervační smlouvě je uvedena firma [REDACTED]. Provizi hradili oni jako kupující, a to převodem na účet. Žádné dárky od [REDACTED] neobdrželi.
23. **Ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu byly stranám předloženy k nahlédnutí listiny** ze spisové dokumentace: usnesení o zahájení trestního stíhání na č.l. 65-70, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 243-271, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 282-298, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 309-316, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 327-332, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 338-341, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 348-366, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 369-373, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 378-379, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 384-402, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 407-416, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 424-428, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 433-454, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 457, písemné přílohy dodané svědkem: [REDACTED] na č.l. 461-463, protokol o vydání věci, včetně písemných podkladů na č.l.467, 468-489, úřední záznam ze dne 18. 6. 2021 - zaslané dokumenty od

██████████, včetně CD nosiče na č.l. 490-491, podklady dodané společností Realman s.r.o. - poskytnutí informací na základě žádosti o součinnost - nemovitosti uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání na č.l. 498-522, písemnosti - nedohledané nemovitosti, ÚZ k vyhodnocení nových dat na č.l. 523-555, faktury a podmínky, ÚZ - zjištění k jednotlivým inzerátům, ÚZ - vyhodnocení dat na č.l. 556-595, dokumenty k jednotlivým převodům zakázek: pozemky Lučice II na č.l. 596-628, RD Dubné na č.l. 629-637, RD Úsobí na č.l.638-653, pozemky Lučice na č.l.654-681, zahrada Ovesná Lhota na č.l. 682-704, úřední záznamy: ██████████, ██████████ na č.l.705-706, pozemek Větrný Jeníkov na č.l.707-719, RD Střížovice na č.l.720-730, závěrečná zpráva z finančního šetření ke dni 31. 8. 2022 na č.l. 757-761, majetkové profily na č.l. 762-773, úřední záznam - vyhodnocení odpovědi z CEÚ evidované v položce na č.l. 774, bankovní informace vyžádané dle § 8/2 trestního řádu na č.l. 775-796, úřední záznam-vyhodnocení-smlouvy o zprostředkování, včetně výše provizí a příloh na č.l. 797-811, úřední záznam - vyhodnocení bankovních účtů na č.l. 812-814, úřední záznam - šetření na internetu - ██████████, sreality.cz, nic.cz, včetně příloh, kupní smlouvy na č.l.835-869, zajištění výpisů z katastru nemovitostí a darovacích smluv, ÚZ - vyhodnocení zajištěných kupních smluv na č.l. 870-884, úřední záznam - šetření v Obchodním a živnostenském rejstříku na č.l. 886-906, úřední záznam - šetření k osobě ██████████ na č.l. 907-951, osobní výkazy na obviněnou, včetně opisu rejstříku trestů na č.l.973-97 a dále příloha – podklady k zkrácenému finančnímu šetření a popřípadě další.

24. **Ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu byly přečteny listiny:** č.l. 1008 opis RT, č.l. 1009-1013 – listiny obsažené na CD – účetní doklady, komplexní analýza saldokonta za rok 2/2019-2/2020 spol. ██████████, účetní analýzy, faktury a jiné, č.l. 1010 – příloha č. 2 – pokladní kniha od 1.1.2019 do 31.12.2019, účetní výkaz a jiné, č.l. 1011 – účetnictví spol. ██████████ do 12/2019, výpis z účtu spol. ██████████ z 18. 11. 2019-24. 11. 2019, č.l. 1013 – dodatek č. 1 k nájemní smlouvě ze dne 28. 2. 2019 na pronájem ploch, listiny předložené svědkyní ██████████ v rámci hlavního líčení dne 19. 9. 2023, č.l. 1015 – email ██████████, neuhrazené faktury za poskytnuté právní služby, na č.l. 1040 – dokument o identifikaci místa konání schůzky ze dne 6. 1. 2020 – zápis, č.l. 1041 – dokument o SMS komunikaci ze dne 13. 11. 2011 mezi obžalovanou a Mgr. Trnkovou, č.l. 1042 kopie listin o zahájení řízení o zrušení společnosti, obchodní smlouva č. 00439/18 o vysílání rozhlasové reklamy ze dne 27.8.2018, č.l. 1047 – komunikace s účetním oddělením spol. ██████████, č.l. 1048 – emailová komunikace ze dnů 6. 1. 2020 a 8. 1. 2020, č.l. 1051 – email. komunikace ze dne 27. 1. 2020 a 23. 1. 2020, email ze dne 20. 1. 2020, č.l. 1055 – sdělení spol. ██████████, účetní výpis spol. ██████████ do 12/2019, č.l. 1072 – dohoda o výkonu práce, č.l. 1074 - tabulka účetních dokladů spol. ██████████, č.l. 1083 – účetní tabulka spol. ██████████, č.l. 1084 – 1087 – faktury, č.l. 1078, 1079, 1080, 1081 – faktury na ██████████, č.l. 1089 – 1100 výpisy z účtu na jméno ██████████, zpráva FÚ České Budějovice, pracoviště Jihlava, internetový zdroj o subjektech DPH, notářský zápis Mgr. Richarda Brázdy ze dne 15. 1. 2020, dohoda o uznání a doklad o úhradě.
25. Po provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu dospěl soud k přesvědčení, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.
26. Přechínou zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.

27. V tomto konkrétním případě bylo provedeným dokazováním zjištěno, že byly naplněny všechny znaky, které determinují trestněprávní odpovědnost za trestný čin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku.
28. V první řadě se jedná o podmínku spočívající v tom, že pachatel je podnikatelem, společníkem, členem orgánu, zaměstnancem nebo účastníkem na podnikání dvou nebo více podnikatelů.
29. Již ze samotné dikce § 255a trestního zákoníku vyplývá, že nemusí jít o uzavření smlouvy jen mezi podnikateli, společnostmi nebo podniky, v nichž je pachatel činný, ale postačí, že jde o smlouvu na úkor jednoho, popř. i více takových subjektů, v nichž pachatel působí jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na jejich podnikání (viz R 36/2000). Podmínka spočívající v tom, že pachatel trestného činu podle § 255a trestního zákoníku je podnikatelem, společníkem, členem orgánu, zaměstnancem nebo účastníkem na podnikání dvou nebo více podnikatelů, nevyžaduje, aby měl v obou subjektech stejné postavení, např. v jednom může být členem orgánu a v druhém společníkem nebo zaměstnancem.
30. Jak vyplynulo z dokazování, výše popsaná podmínka byla splněna. Obžalovaná byla v postavení statutárního orgánu společnosti [redacted] od 7. 2. 2019 do 26. 2. 2020, současně byla společníkem s podílem 10%. Společnost [redacted] byla do obchodního rejstříku zapsána dne 24. 1. 2020. Obžalovaná je od tohoto data její jednatelkou a jediným společníkem.
31. Stejně tak byla naplněna skutkovou podstatou stanovená podmínka, že se jedná o podnikatelské subjekty se stejným nebo podobným předmětem činnosti.
32. Shodným nebo podobným předmětem činnosti dvou nebo více podnikatelských subjektů může být zásadně každý předmět činnosti, v němž jsou tyto subjekty oprávněny podnikat, a to bez ohledu na skutečnost, zda v době spáchání trestného činu podle citovaného ustanovení skutečně podnikají právě ve shodném nebo podobném předmětu činnosti a zda jsou v reálném konkurenčním vztahu na trhu (srov. R 39/2006-I., TR NS 23/2006-T 872). Přestože citované ustanovení, jak již bylo výše zmíněno, sankcionuje některé případy porušení zákazu konkurence, jeho formulace nepodmiňuje trestní odpovědnost tím, že v době spáchání trestného činu podnikatelské subjekty (obchodní společnosti), v nichž pachatel působí, skutečně vykonávají takovou aktivitu, která patří do alespoň částečně shodného předmětu činnosti těchto podnikatelských subjektů a při které si na trhu přímo konkurují. Jednání pachatele totiž může negativně ovlivnit alespoň částečně shodný předmět činnosti některého z více podnikatelských subjektů i bez takové přímé konkurence, a to jen v důsledku nepříznivých ekonomických dopadů určité nevýhodně uzavřené smlouvy, pokud se tím např. znemožní znevýhodněnému subjektu, aby vůbec zahájil a rozvinul svou podnikatelskou aktivitu právě v té oblasti, kde má stejný nebo podobný předmět činnosti jako znevýhodněný subjekt, anebo bude-li znevýhodněný subjekt naopak nucen utlumit či zcela ukončit dosavadní podnikatelskou aktivitu týkající se tohoto stejného nebo podobného předmětu činnosti. Zároveň znevýhodněný subjekt může díky tomu a na úkor znevýhodněného subjektu rozvinout třeba i dosud nevyužívaný předmět činnosti, k jehož výkonu má oprávnění.
33. Z dokazování bylo zjištěno, že společnost [redacted] je zapsaná v obchodním rejstříku s předmětem podnikání pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor a dále výrobou, obchodem a službami neuvedenými v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Společnost [redacted] má dle obchodního rejstříku předmět podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, oceňování majetku pro věci nemovité, správa vlastního majetku, pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. V tomto konkrétním případě je situace o to jednoznačnější, že v posuzované době obě společnosti v totožném předmětu činnosti (realitní činnost) fakticky podnikaly.
34. Pro naplnění skutkové podstaty je dále zásadní, zda při splnění dalších podmínek, došlo k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.

35. Jak je zřejmé ze znění skutkové podstaty sama existence smlouvy nepostačuje, musí se jednat o smlouvu na úkor jednoho nebo více podnikatelů. Definice „úkor“ smlouvy vyplývá z judikatury. Ta opakovaně konstatovala, že pro naplnění tohoto znaku musí dát pachatel popud nebo přímo uzavřít smlouvu, která je nevýhodná pro jednu z organizací, v nichž pachatel působí. Nevýhodná je taková smlouva, která jakýmkoli způsobem znevýhodňuje jednoho podnikatele vůči druhému, přičemž nemusí jít vždy jenom o finanční prospěch, i když tomu tak zpravidla bude (viz PR, 2000, č. 6, s. 265)
36. Nevýhodnost smlouvy pro určitého podnikatele či podnik (pro který pachatel vyvíjí svou činnost), tedy skutečnost, že taková smlouva je „na úkor“ takového podnikatele či podniku, je třeba posuzovat s ohledem na všechny závazky i benefity, které pro něj z této smlouvy vyplývají. Zpravidla bude třeba tuto smlouvu srovnávat s obdobnými smlouvami uzavíranými v daném podnikatelském sektoru. Nevýhodnost může mít podobu především přímé finanční ztráty, kterou subjekt utrpí, typicky v důsledku sjednání nižší než obvyklé smluvní ceny (při prodeji majetku), nebo naopak vyšší než obvyklé kupní ceny (při koupi majetku). Nevýhodnost může vyplývat též ze skutečnosti, že smlouva je uzavírána za okolností, jež způsobují značné riziko nedobytnosti pohledávky (například při uzavření takové smlouvy s nesolventním smluvním partnerem), nebo že stávající zákazník uzavřením smlouvy odchází k podnikateli jinému.
37. V tomto případě došlo k uzavření smluv, které ve svém důsledku byly nevýhodné pro společnost [REDAKCE]. Uzavření nevýhodných smluv obžalovaná v průběhu trestního řízení rozporovala. Svou obhajobu založila mimo jiné na tom, že právě ona poskytla historii kontaktů od roku 2014, rovněž pak své know-how a členství v realitní komoře. Těmito databázemi a kontakty, vedoucími posléze ke konkrétním realizacím prodeje nemovitostí disponovala samostatně již delší dobu před samotným založením společnosti [REDAKCE] a v podstatě v realitní činnosti pokračovala i po založení této společnosti, to však jako fyzická osoba (OSVČ) svým jménem a na svůj účet.
38. Soud nerozporuje to, že na některé z osob, které byly následně účastny předmětných obchodů, zprostředkovala kontakt právě obžalovaná. K navázání styku s těmito osobami mohlo skutečně dojít již před založením společnosti, přičemž s dotyčnými po celou dobu jednala obžalovaná. Ani takové skutečnosti však obžalovanou právní odpovědnosti za dané jednání nezbavují. Pro tuto věc je důležité, že sjednávání smluv o zprostředkování prodeje nemovitostí a související vkládání nabídek na jejich prodej činila obžalovaná jménem a na účet společnosti [REDAKCE]. Tento závěr má soud za jednoznačně prokázaný, když jej dovozuje z následujících zjištění:
39. Obžalovaná byla jednatelkou společnosti [REDAKCE] v období od 7. 2. 2019 do 26. 2. 2020. Svědek [REDAKCE] uvedl, že dohoda mezi nimi byla taková, že on měl financovat začátek rozvoje spol. [REDAKCE] prostřednictvím [REDAKCE] a obžalovaná měla vykonávat realitní činnost a z toho titulu za společnost v rámci realizace realitních obchodních případů také jednat. Takto také obžalovaná v předmětném období činila a jménem společnosti podnikala na její účet. Předmětnou dohodu potvrzuje účetní společnost [REDAKCE]. Obžalovaná se společností uzavřela dohodu o provedení práce. Ta byla sjednána na časové období od 1. 3. 2019 do 31. 12. 2019. Jak vyplývá z dokladů předložených poškozenou společností obžalované byla za její činnost pro společnost vyplácena měsíční odměna.
40. Finanční náklady spojené se zprostředkováním (reklamní videa, inzerce, propagace) dotyčných inzercí nesla také společnost [REDAKCE]. K jednotlivým dílčím nákladům hrazeným společností vyplynulo z dokazování následující: Vkládání nemovitostí do realitního portálu Realman činila obžalovaná pod jedinečnou přístupovou doménou (kódem), která byla registrována na společnost [REDAKCE]. Za tuto inzerci platila v inkriminovaném období společnost

██████████. Tato skutečnost vyplývá z faktur pro odběratele ██████████ od dodavatele Realman s.r.o. za období od června do února 2020 (viz faktury na č.l. 567 – 575). Bylo také prokázáno, že společnost ██████████ nesla náklady na tvorbu některých reklamních videí. To vyplývá z výpovědi ██████████. Ten uvedl, že poté, co požadované zakázky provedl, sdělila mu obžalovaná, že za provedené práce má fakturovat na společnost ██████████ (společník ██████████ - jednatel ██████████). Konkrétně se jednalo o rodinný dům v obci Lučice, rodinný dům v Chlumu a pozemek v Chlumu. Společnost proplácela faktury za vyhotovení vizualizace bytů (viz např. faktura od ██████████). Pokud se jedná o propagaci společnosti, měl soud k dispozici např. dodatek č. 1 k nájemní smlouvě ze dne 28. 2. 2019, na pronájem reklamních plochy ve štítu budovy ██████████ uzavřené mezi pronajímatelem ██████████ a nájemcem ██████████ zastoupeným ██████████, na jejímž základě byla doba pronájmu prodloužena od 1. 9. 2019 do 29. 02. 2020. Za tuto službu zaplatila společnost 18 000 Kč. Společnost také nesla náklady na dárkové předměty určené pro klienty. Z účetního dokladu společnosti (příloha č. 4) vyplývá, že tato zakoupila ve větším množství předměty tohoto charakteru, především květiny a značkový alkohol. Společnost neprováděla jakoukoliv jinou činnost než realitní, a to prostřednictvím obžalované. Pokud tedy byly nakoupeny tyto předměty, logicky lze předpokládat, že byly použity pro klienty společnosti v souvislosti s realizací jednotlivých zakázek.

41. Jednání obžalované tak má všechny atributy jednání jménem a na účet společnosti ██████████. Argumentace, že v daných případech jednala jako fyzická osoba jednající samostatně na svůj účet, je dle soudu evidentně účelová. Obžalovaná byla ve společnosti jednatelkou, společníkem s podílem 10%, měla se společností uzavřenu dohodu o provedení práce, od společnosti inkasovala za svou činnost finanční prostředky (sama potvrdila, že se celkově jednalo o cca 60 000 Kč měsíčně), společnost nesla minimálně větší část nákladů spojených se zprostředkováním předmětných obchodů a prezentací společnosti.
42. Obžalovaná svou roli ve společnosti stvrdila již tím, že se stala jednatelkou této společnosti a současně v ní získala obchodní podíl. Za účelem jeho navýšení se pak dokonce zavázala vložit do společnosti jeden milion korun, což jak tvrdí, také učinila prostřednictvím realizovaných provizí. Soud si klade otázku, jak koresponduje toto její faktické jednání s tvrzením, že za tuto společnost nejednala a jednat nechtěla, naopak ve výše uvedených obchodních vztazích jednala jako fyzická osoba svým jménem a na svůj účet.
43. Shora popsané skutečnosti jasně deklarují právní stav, kdy obžalovaná jednala jménem a na účet společnosti ██████████. Za této situace je nerozhodné, že obžalovaná vůči klientům jasně nevyjádřila, že jedná za společnost ██████████ nebo to, že s klienty komunikovala z e-mailu který obsahoval její jméno. Soud ve výpisech, které má ze systému Realman nedohledal, že by zde byla obžalovaná vedena jako „majitel zakázky“, jak opakovaně uváděla. I kdyby tomu tak však bylo, nemělo by to pro tuto věc žádnou právní relevanci. Jedná se o softwarový systém, pokud je v něm uvedena informace, které je přiřazen určitý terminologický pojem, neznamená to, že tento odpovídá právnímu stavu, který je rozhodný pro posouzení věci.
44. Pro posouzení zmíněného právního stavu jsou relevantní jiné skutečnosti. V prvé řadě je důležité chronologicky seřadit soubor dílčích kroků, které obžalovaná učinila, a které vyústily v uzavření smluv, které byly poškozující pro společnost ██████████. Rozhodné skutkové okolnosti lze popsat takto:
45. Obžalovaná sjednala jménem a na účet společnosti ██████████ smlouvy o zprostředkování prodeje nemovitostí mezi touto společností a vlastníky výše specifikovaných nemovitostí, jménem společnosti tyto vložila pomocí svého jedinečného přístupu do realitního portálu Realman, následně tyto bez ekonomického důvodu, v rozporu se zájmy společnosti, nechala z předmětného realitního portálu vymazat a současně inzerci týkající se zprostředkování

prodeje totožných nemovitostí nechala do tohoto portálu vložit jakožto obchodní případy nově založené společnosti [REDAKCE], které nabízela a realizovala jménem a na účet této společnosti, přičemž poté dala podnět k uzavření smlouvy o zprostředkování - rezervace mezi společností [REDAKCE] jako zprostředkovatelem, vlastníkem nemovitostí a zájemcem, která následně vedla k uzavření kupní smlouvy mezi vlastníkem nemovitostí a zájemcem.

46. V tomto konkrétním případě byli vlastníky nemovitostí [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. V postavení zájemců o koupi vystupovali [REDAKCE] s manželkou [REDAKCE] (1), [REDAKCE] (2), [REDAKCE] (3), [REDAKCE] a [REDAKCE] (4), [REDAKCE] (5), [REDAKCE] a [REDAKCE] (6) a [REDAKCE] (7). Konkrétně se jednalo o tyto smlouvy: smlouva s manželi [REDAKCE] (uzavřena konkludentně), smlouva o zprostředkování s [REDAKCE] ze dne 13. 5. 2020, smlouva o zprostředkování s [REDAKCE] ze dne 17. 7. 2020, smlouva o zprostředkování s [REDAKCE] ze dne 9. 4. 2020, smlouva o zprostředkování s manželi [REDAKCE] ze dne 29. 5. 2020, konkludentní smlouva o zprostředkování s [REDAKCE] (v tomto případě jednala obžalovaná za společnost [REDAKCE], v níž byla rovněž jednatelkou a společnicí), smlouva o zprostředkování s [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne 20. 2. 2020, smlouva o zprostředkování s [REDAKCE] ze dne 15. 4. 2020. Na základě výše specifikovaných smluv o zprostředkování pak kupující po realizaci realitního případu zaslali na účet [REDAKCE] sjednané provize.
47. Poněkud specifická byla situace ohledně zprostředkování prodeje pozemku ve Větrném Jeníkově (bod 6). Mělo se údajně jednat o realitní obchod [REDAKCE]. Byť takové tvrzení prezentovala jak obžalovaná, tak i jmenovaný, je soud přesvědčen, že fakticky prodej nemovitosti zprostředkovávala společnost [REDAKCE]. To je zřejmé z následujících skutečností: Inzerát na prodej předmětné nemovitosti by vložen dne 9. 1. 2020 za společnost [REDAKCE], poté dne 13. 2. 2020 byl inzerát smazán a tentýž den vložen za společnost [REDAKCE]. Kupující [REDAKCE] uvedli, že jednali i s obžalovanou, sešli se s ní, probrali možnosti financování. Následně byla uzavřena smlouva o zprostředkování – rezervace mezi společností [REDAKCE], manželi [REDAKCE] jako zájemci o koupi a manželi [REDAKCE] jako vlastníky. Provize byla kupujícími dne 24. 2. 2020 zaslána na účet zprostředkovatele společnosti [REDAKCE].
48. Pokud výše popsaný postup podrobí soud analýze, je nutno konstatovat, že z právního hlediska obžalovaná smlouva o zprostředkování postoupila ve smyslu § 1895 občanského zákoníku. Postoupení smlouvy je jednáním, kterým dochází ke změně subjektu závazkového vztahu založeného smlouvou. Původní smluvní strana (postupitel) uzavře smlouvou s třetí osobou (postupník). Práva ze [smlouvy](#) pak přejdou z postupitele na postupníka. Jedná se vlastně o uzavření smlouvy mezi osobou, která je aktuálně smluvní stranou a chce smlouvou převést, a osobou, na kterou má být smlouva převedena. Podmínkou postoupení je souhlas postoupené smluvní strany, která v závazkovém vztahu zůstává a je postoupením dotčena nepřímo, protože bude nadále jednat s jinou protistranou. Vůči postoupené straně je postoupení smlouvy účinné jejím souhlasem. Postoupení smlouvy nemusí být ze zákona písemné. V dané věci obžalovaná v postavení jednatelky společnosti [REDAKCE] postoupila smlouvy o zprostředkování uzavřené mezi [REDAKCE] a jednotlivými klienty na společnost [REDAKCE], v níž byla také jednatelkou. Následně klientům (vlastníkům nemovitostí) předložila k podpisu

smlouvy o zprostředkování, přičemž jejich podpisem byl dodatečně dán souhlas postoupené smluvní strany s postoupením.

49. Výše uvedené smlouvy byly pro společnost [redacted] nevýhodné (úporné). Jak již bylo uvedeno, nevýhodná je ve smyslu § 255a trestního zákoníku taková smlouva, která jakýmkoli způsobem znevýhodňuje jednoho podnikatele vůči druhému. K uzavření nevýhodné (úporné) smlouvy v tomto případě nepochybně došlo. Společnost [redacted] totiž v důsledku jednání obžalované, která výše uvedeným způsobem postoupila zprostředkovatelské smlouvy, neobdržela provize, které jí náležely. Původní smlouvy o zprostředkování byly uzavřeny jménem a na účet společnosti [redacted] (viz výklad výše). Tato společnost nesla zásadní část nákladů spojených se zprostředkováním předmětných obchodů, jakož i obchodní činnosti obecně. Společnosti ze skupiny [redacted] vyplácely obžalované za její činnost v [redacted] nemalé finanční prostředky. Společnosti [redacted] a [redacted] tak činily na základě dohody o provedení práce, společnosti [redacted] a [redacted] na základě faktur vystavených obžalovanou či společností [redacted], v níž byla obžalovaná jednatelkou a společníkem (viz účetní doklady na č.l. 1060 – 1102). Jednoznačně jí tedy příslušely provize, které ze smluv o zprostředkování po uzavření zprostředkovávané smlouvy mezi zájemcem o koupi jako kupujícím a vlastníkem jako prodávajícím, vyplývaly.
50. Obžalovaná svou obhajobu založila dále na tvrzení, že výše uvedeným způsobem jednala po dohodě s jednatelem a zástupcem společníka [redacted]. Za účelem prokázání takové skutečnosti předkládala obžalovaná v průběhu soudního řízení různé písemnosti, především pak zdůrazňovala zápis ze schůzky konané údajně dne 6. 1. 2020. Ty měly dosvědčovat, že [redacted] i [redacted] o existenci dohody o odchodu obžalované ze společnosti věděli a že [redacted] jako jednatel souhlasil s tím, že je oprávněna případy, které do společnosti [redacted] vnesla, dále realizovat samostatně. [redacted] existenci dohody v tomto směru popřel a uvedl, že se jednalo o koncept uspořádání vzájemných vztahů do budoucna, který se ovšem netýkal ve výroku specifikovaných obchodních případů, do kterých již společnost nainvestovala značné množství prostředků. Rovněž tak učinil [redacted], tehdejší obchodní ředitel společnosti [redacted]. Jejich tvrzení v tomto směru jsou pro soud věrohodná. Nedává žádný smysl, aby [redacted] jako jednatel a společník společnosti, který je povinen jednat s péčí řádného hospodáře, jen tak souhlasil s tím, že realitní obchody do kterých společnost investovala nemalý kapitál, byly vyjmuty z její dispozice a ona tak nerealizovala zisky za situace, kdy do společnosti vložil vysokou peněžní částku v podobě základního kapitálu, když následně se společnosti z jím spravovaného holdingu podílely na hrazení provozních nákladů společnosti (například částka vyplácená měsíčně obžalované, právní a účetní služby atd.). Soud je také přesvědčen, že jmenovaný si byl, jako osoba, která má s podnikatelskou činností nemalé zkušenosti, evidentně schopen uvědomit, že pokud by takové jednání, které je evidentně v rozporu se zájmy společnosti, verifikoval, s největší pravděpodobností by z něj rezultovaly následky i pro něj. Relevanci verze prezentované obžalovanou příliš nenahrává ani její faktické chování. Soud si zejména pokládá otázku, z jakého důvodu obžalovaná po údajném rezolutním ukončení veškeré činnosti v [redacted] dne 6. 1. 2020, spojené s dohodou o převzetí veškerých zakázek do její gesce ve dnech 9. 1. 2020 a 3. 2. 2020 vkládala do systému Realman inzeráty jménem [redacted]. Pokud se jedná o výpověď svědkyně [redacted], z její výpovědi vyplynulo především to, že má výrazně negativní vztah jak k [redacted], tak i [redacted], s níž aktuálně vede občanskoprávní spor. Soud si tak musel klást otázku nakolik jsou jí poskytované informace relevantní. Bez ohledu na to je však třeba konstatovat, že svědkyně sama uvedla, že jí je známa existence dohody mezi [redacted] a obžalovanou o ukončení její činnosti ve společnosti [redacted] s tím, že se i nadále bude

věnovat realitní činnosti a odvede si své klienty, žádnými podrobnějšími informacemi o obsahu předmětné dohody však nedisponovala.

51. Ve shora uvedených souvislostech však soud považuje za důležité zdůraznit, že předmětný souhlas ani právně relevantně udělen být nemohl. Obchodní korporace je samostatná majetková a právní entita, která je zákonem chráněna. Relevantní judikatura jednoznačně odděluje majetek obchodní společnosti s ručením omezeným od majetku jejích společníků. Obchodní společnost tvoří zcela samostatnou strukturu, majetkově nezávislou na majetku společníka, přičemž společnost a společník jsou dvěma samostatnými a rozličnými subjekty. Na podporu výše uvedených závěrů lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. [25 Cdo 4185/2014](#), ze dne 8. 4. 2015: V něm soud konstatoval, že „Definičním znakem právnických osob je mimo jiné jejich majetková samostatnost, jejímž výrazem je jednak to, že mají vlastní majetek, a jednak to, že jen ve vztahu k tomuto majetku nesou samostatnou majetkovou odpovědnost v právních vztazích, do nichž vstupují. Společníci jednotlivých obchodních společností tedy nejsou podílovými spoluvlastníky (spolumajiteli) majetku obchodní společnosti, ale jejich vztah k obchodní společnosti a k jejímu majetku je vymezen souborem práv a povinností plynoucích z účasti ve společnosti. Zásadní je také to, že majetek společnosti je pro ně majetkem cizím. Z toho pak logicky vyplývá, že ani tyto osoby nemohou společnost svévolně poškozovat. Výše uvedené principy lze analogicky vztáhnout i na jednatele, který má navíc ještě povinnost jednat s péčí řádného hospodáře.
52. V tomto případě měla obžalovaná specifické povinnosti vůči společnosti, kterou zastupovala, a které jí nepochybně vyplývaly z funkce jednatele, kterou zastávala. Jak vyplývá z § 159 občanského zákoníku, ten kdo převezme funkci jednatele, se zavazuje, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Norma je doplněna ve vztahu k jednání statutárních orgánů ustanovením § 51 odst. 1 a § 52 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobné obchodní korporace. Pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu společnosti. V souladu se zájmy společnosti [redacted] obžalovaná ve vymezených případech rozhodně nejednala. Vyvedením předmětných realitních případů byla společnost [redacted] evidentně poškozena, neboť do její dispozice nepřitekly finanční prostředky v podobě provizí za realizované prodeje, které by jí jinak náležely. Svým trestněprávně relevantním jednáním porušila obžalovaná povinnost jednat vždy v souladu se zájmy korporace, když svým jednáním tyto naopak poškodila a preferovala vlastní osobní zájmy.
53. V dané souvislosti je nutno dále vyzdvihnout to, jaký je charakter statku chráněného danou skutkovou podstatou. Objektem daného trestného činu je zájem na ochraně před zneužíváním postavení pachatele ve dvou nebo více podnikatelských subjektech se shodným nebo podobným předmětem činnosti. Předmětné ustanovení poskytuje ochranu obecnému zájmu na zajištění rovnosti jednotlivých podnikajících subjektů na trhu. Tím pádem chrání i tyto subjekty, tedy konkrétní obchodní korporace.
54. Ze všech výše uvedených důvodů jasně vyplývá, že společník ani jednatel nemohou právně relevantně udělit souhlas k tomu, aby byla společnost způsobem uvedeným ve výrokové části rozhodnutí majetkově poškozována. Teorie trestního práva sice jako jednu z okolností vylučujících protiprávnost koncipuje tzv. svolení poškozeného. Toto ovšem váže jen na případy, kdy se jedná o zájmy jednotlivce, o nichž on sám může rozhodovat a jejichž porušení se nedotýká zájmů společnosti. Jak však bylo shora vysvětleno, daná skutková podstata poskytuje ochranu veřejného zájmu, nikoliv zájmů jednotlivce. Poškozeným je navíc v tomto případě obchodní společnost, tedy samostatná majetková a právní identita, kterou nelze ztotožňovat s osobou společníka. Z pohledu

trestněprávní odpovědnosti obžalované za danou skutkovou podstatu by tak byla taková dohoda zcela irelevantní.

55. Pokud jsou tedy v daném případě naplněny znaky objektivní stránky, nemohlo by obžalovanou právní odpovědnosti za předmětný trestný čin zbavit to, že s „vyvedením“ obchodních případů, za něž by společnost inkasovala peněžní plnění, tedy postup, který společnost jednoznačně poškozuje a naplňuje znaky trestného činu, byla srozuměna třetí osoba, byť by se jednalo o společníka a jednatele. Ten má totiž totožné povinnosti jako obžalovaná a i on je povinen jednat pouze v souladu se zájmy korporace, kterou zastupuje. Z tohoto důvodu pak samozřejmě nemůže právně relevantně „odsouhlasit“ kroky, které společnost majetkově poškozují.
56. Jak již bylo výše zmíněno, pro naplnění tohoto znaku skutkové podstaty je zásadní, zda při splnění dalších podmínek došlo k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků, aniž by bylo rozhodné, jakým způsobem se někdo stal zákazníkem dotčené společnosti, kdo na jeho získání měl podíl atd. Při naplnění všech podmínek předmětné skutkové podstaty je tak nutno konstatovat, že argumentace obžalované o významu její osoby a práce ve společnosti [redacted], přivedení nových zákazníků a zakázek této společnosti atd. se jeví jako irelevantní.
57. Trestný čin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a trestního zákoníku je co do subjektivní stránky výlučně úmyslným trestným činem (§ 13 odst. 2 ve spojení s § 15). K trestní odpovědnosti přitom plně postačuje úmysl nepřímý (eventuální) [srov. § 15 odst. 1 písm. b)].
58. Po provedeném dokazování dospěl soud závěru, že obžalovaná v tomto případě jednala v úmyslu přímém. Přímý úmysl (dolus directus) po stránce vědomostní vyžaduje, aby pachatel přinejmenším věděl o možnosti, že z jednání, jež si předsevzal, může vzniknout trestněprávně reprobovaný následek. To má společné s úmyslem nepřímým. V případě úmyslu přímého musí pachatel hodnotit nastoupení takového následku jako pozitivní, tedy pachatel dosáhnout tohoto následku chce. Pokud pachatel ví, že určitý následek nastane s praktickou jistotou, a přesto podnikne jednání, které k němu vede, jedná se z hlediska zavinění vždycky o úmysl přímý. O přímém úmyslu svědčí typicky předchozí příprava, sofistifikovaný (předem promyšlený) způsob spáchání činu, koordinace činu či tzv. zahlazovací jednání.
59. Promyšlenost a účelovost jednání obžalované je v tomto případě patrná na první pohled. Jak vyplynulo z dokazování, obžalovaná se v dané problematice velmi dobře orientovala a způsobu fungování obchodních vztahů v dané oblasti rozuměla. Samostatně zpracovávala realitní případy, komunikovala s klienty, ve spolupráci s advokáty řešila smluvní dokumenty. Byla také schopna veškerou jí prováděnou činnost formálně administrovat, a to i z hlediska účetního a daňového. Protiprávní jednání spočívalo v komplexním souboru navazujících kroků, které musely být předem připraveny a časově koordinovány (založení nové společnosti, převod smluv o zprostředkování, související převod inzerce atd.)
60. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že obžalovaná věděla o možnosti, že z výsledku činnosti jí vytvořeného systému může vzniknout trestněprávně reprobovaný následek a nástup tohoto následku hodnotila jako pozitivní. Úmyslné zavinění v tomto případě pokrývá všechny znaky objektivní stránky a současně je i přesahuje, neboť zahrnuje i jednání vedené ve speciálním úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch.
61. Pro úplnost soud dodává, že nebyl proveden výslech advokátky Mgr. Trnkové, která byla ke slyšení před soudem navrhována obhajobou. Vzhledem k tomu, že jí soud hodlal vyslechnout ke skutečnostem, které se týkají spolupráce s klientem [redacted] a souvisejícími skutečnostmi, bylo nezbytné, aby jí tato společnost zprostila advokátní mlčenlivosti. Jmenovaná společnost prostřednictvím svého jednatele přípisem ze dne 11. 10. 2023 soudu sdělila, že

jmenovanou advokátku mlčenlivosti nezbaví. Za této situace byl dotyčný úkon bezpředmětný, neboť nemohl soudu přinést žádné relevantní informace, a proto proveden nebyl.

62. Pokud krajský soud dospěl k závěru, že se obžalovaná dopustila protiprávního jednání popsaného ve výrokové části rozsudku, které naplňuje znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, musel se zabývat tím, jaký trest za něj uložit.
63. Podle § 38 odst. 1 trestního zákoníku je trestní sankce zapotřebí ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a k poměrům pachatele.
64. Podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédně k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédně k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu.
65. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
66. Ve světle shora specifikovaných pravidel upravujících ukládání trestu soud při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl především k povaze a závažnosti trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu jeho provedení a okolnostem, za kterých byl čin spáchán a samozřejmě také k osobě obžalované. Obžalovaná byla dle § 255a trestního zákoníku ohrožena trestem odnětí svobody až na čtyři léta nebo zákazem činnosti.
67. Protiprávní jednání obžalované považuje soud za společensky škodlivé. Soud nemohl přehlédnout, že se jedná o jednání sofistované, spáchané po předchozím uvážení [§ 42 písm. a) trestního zákoníku]. Naopak ve prospěch obžalované je nutno v souladu s ustanovením § 41 písm. p) trestního zákoníku vyhodnotit skutečnost, že dosud nebyla soudně trestána ani postihována v přestupkovém řízení a předmětné protiprávní jednání tak bylo zcela výjimečným excesem z jinak dlouhodobého řádného způsobu života.
68. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným okolnostem uložil soud obžalované trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Současně dospěl k závěru, že výkon tohoto trestu je možno podmíněně odložit. Zkušební doba byla stanovena v trvání dva roky a šest měsíců.
69. Obžalované byl dále uložen peněžitý trest. Soud je přesvědčen, že s ohledem na charakter trestné činnosti a způsob jednání obžalované je uložení tohoto trestu zcela namístě. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku soud tento trest ukládá v případech, kdy pachatel úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. V daném případě jsou splněny obě výše zmíněné podmínky.
70. Obžalovaná uvedla, že její příjem činí cca 50 000 Kč čistého. Při udávaném měsíčním příjmu činí průměrný hrubý denní příjem cca 2 200 Kč. S přihlédnutím k výše uvedenému byla výše jedné sazby stanovena jako necelá polovina z této sumy, tedy částka 1000 Kč. Pokud jde o stanovení počtu denních sazeb, je nutno hodnotit povahu a závažnost spáchaného trestného činu a výši získaného nebo zamýšleného majetkového prospěchu. Závažnosti a společenské škodlivosti odpovídá dle názoru soudu stanovení trestu ve výměře 150 denních sazeb. Takto vyměřený trest v celkové výši 150 000 Kč rozhodně není trestem likvidačním. Obžalovaná jej může zaplatit, aniž by bylo ohroženo uspokojení jejich základních potřeb, případně potřeb její rodiny.
71. Výrok o náhradě škody vychází ze znění ustanovení § 43 odst. 3 trestního řádu. V rámci adhezního řízení včas a řádně uplatnila nárok na náhradu škody poškozená společnost [redacted]. Soud této společnosti přiznal náhradu částku ve výši 696 133 Kč a

se zbytkem uplatněného nároku ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních z následujících důvodů:

72. Jak již bylo výše konstatováno, přečinu zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.
73. V platné právní úpravě nenajdeme obecnou definici pojmu prospěch. Prospěchem je v tomto případě míněn jakýkoliv materiální i nemateriální prospěch. Prospěch materiální povahy má zpravidla podobu vyjádřitelnou v penězích.
74. V daném případě obžalovaná opatřila jí vedené společnosti jednak výhodu spočívající v okamžitém zapojení do podnikání, především však finanční prospěch. Jeho specifikace je důležitá i pro řešení otázky náhrady škody v adhezním řízení. Pokud se jedná o vyčíslení tohoto prospěchu, vychází soud z následující úvahy:
75. Jak již bylo řečeno, prospěch může mít nemateriální povahu, může však představovat i penězi ocenitelný přírůstek majetku pachatele. Výši prospěchu hospodářské povahy lze, obdobně jako při specifikaci výše škody, stanovit jako peněžní vyjádření rozdílu mezi dvěma stavy. Jedná se tedy o výsledek srovnání dvou stavů. Vzhledem k tomu, že je činěn výpočet prospěchu způsobeného trestným činem, je nutno komparovat stav s trestným činem a stav bez trestného činu. Specifikaci výše prospěchu je nutno stanovit jako peněžní vyjádření rozdílu mezi těmito dvěma stavy.
76. Trestný čin dle § 255a trestního zákoníku je koncipován jako tzv. předčasně dokonaný trestný čin, který je postihován bez ohledu na to, zda dojde k nastoupení výsledku (účinku) v podobě dosažení nějakého minimálního prospěchu nebo výhody, postačí, pokud (zjednodušeně řečeno) jednání pachatele je příčinou uzavření smlouvy na úkor jednoho z podnikatelských subjektů, na jehož činnosti má účast, pokud tak činí s tzv. úmyslem přesahujícím objektivní stránku skutkové podstaty tohoto trestného činu (druhým, specifickým úmyslem) opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch.
77. Z výše uvedeného vyplývá, že obžalovaná naplnila skutkovou podstatu trestného činu v okamžiku, kdy za podmínek vymezených ustanovením § 255a trestního zákoníku postoupila předmětné smlouvy, na základě čehož došlo ke změně subjektu závazkového vztahu založeného smlouvou (z [redacted] na [redacted]). V tomto momentu došlo porušení zákonem chráněného zájmu, který rezultoval ve způsobení škody (a získání neoprávněného prospěchu), které jsou dány součtem provizí, které by bez uzavření takové smlouvy, náležely do dispozice poškozené společnosti. Na tom nic nemění to, že definitivně objektivizovat výši neoprávněného prospěchu bylo možné v okamžiku, kdy tyto provize obdržela společnost [redacted].
78. Za této situace není rozhodné, zda chtěl, či nechtěl [redacted] dále podnikat v realitách, či zda tak činit mohl eventuálně, zda si za tímto účelem založil s [redacted] jinou společnost. Za této situace nepovažuje soud za důvodný návrh na doplnění dokazování spočívající ve výsledku jmenované svědkyně.
79. Shora soud vymezil obecné principy, z nichž vycházel, v následujícím textu se vyjádří ke konkrétní výši neoprávněného prospěchu (škody), která vyplynula z provedeného dokazování.
80. Ze spisového materiálu je patrné, že policejní orgán provedl šetření (797), při němž zjistil, že společnosti [redacted] byly v souvislosti s výše uvedenými realitními obchody poskytnuty následující provize: K bodu 1) rozsudku - část provize ve výši 150 000 Kč byla kupujícími [redacted] dne 2. 4. 2020 zaslána na účet zprostředkovatele [redacted]. Druhá část provize ve výši 90 000 Kč byla zaslána dne 10. 3. 2021

z účtu advokáta na účet zprostředkovatele [REDACTED]. K bodu 2) rozsudku - kupující [REDACTED] zaslal dne 13. 5. 2020 na účet zprostředkovatele [REDACTED] provizi ve výši 80 000 Kč. K bodu 3) rozsudku - kupující [REDACTED] zaslal dne 23. 7. 2020 na účet zprostředkovatele [REDACTED] část provize ve výši 100 000 Kč, zbývající část provize ve výši 50 000 Kč se zavázal uhradit na účet advokátní úschovy, kdy z tohoto účtu byla tato částka dne 16. 10. 2020 odeslána na účet zprostředkovatele [REDACTED]. K bodu 4) rozsudku - kupující [REDACTED] dne 14. 4. 2020 zaslala na účet zprostředkovatele [REDACTED] provizi ve výši 59 460 Kč. Kupující [REDACTED] dne 11. 6. 2020 zaslali na účet zprostředkovatele [REDACTED] provizi ve výši 51 773 Kč. Další provizi ve výši 30 000 Kč poukázal na účet [REDACTED] advokát. K bodu 5) rozsudku - kupní cena byla kupující [REDACTED] zaslána na účet advokátky, ta dne 14. 1. 2021 zaslala provizi ve výši 20 000 Kč na účet zprostředkovatele [REDACTED]. K bodu 6) rozsudku - kupující [REDACTED] dne 24. 2. 2020 zaslali na účet zprostředkovatele [REDACTED] provizi ve výši 80 000 Kč. K bodu 7) rozsudku - kupující [REDACTED] dne 14. 7. 2020 zaslal na účet zprostředkovatele [REDACTED] část provize ve výši 40 000 Kč a částku 10 000 Kč předal obžalované v hotovosti.

81. Sečtením výše uvedených provizí lze dospět k částce 761 233 Kč. Ta však ještě není výší prospěchu v trestněprávním smyslu. V jejím rámci je totiž kalkulováno s částkami včetně DPH, které do výše získaného prospěchu v některých případech počítat nelze. Tento závěr má oporu v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 136/2008, v němž se tento soud zabýval způsobem výpočtu prospěchu u trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2 trestního zákona, který z hlediska vymezení skutkové podstaty odpovídal dnešnímu ustanovení § 255a trestního zákoníku. Principiálně tak lze ohledně stanovení výše prospěchu vyjít ze zcela stejných premis.
82. Nejvyšší soud v daném rozhodnutí konstatoval, že soudní praxe po delší dobu kontinuálně vykládá znak prospěchu v tom smyslu, že jej tvoří skutečně čistý příjem pachatelů trestných činů různých povah. Nelze do něho zahrnout plnění, jež pachatel odvedl příjemci daně. Pachatelem zaplacená daň mu nepřináší žádný užitek. Proto platby odvedené na daních v souvislosti s příjmy z činnosti, jež je podstatou trestného činu, nelze považovat za prospěch ve smyslu příslušných skutkových podstat. V této souvislosti se také někdy hovoří o tzv. čistém prospěchu. Příslušné částky daně z přidané hodnoty byly sice součástí příjmů obviněného plynoucích z následného prodeje komodit, ale jako plátce daně z přidané hodnoty měl povinnost tyto finanční částky odvést státu. Tudíž částka odpovídající sazbě DPH z přijatých plateb nemohla být součástí zisku, s nímž by obviněný mohl volně disponovat. Pokud v posuzované věci obviněný opravdu řádně plnil své povinnosti plátce daně a svůj příjem v tomto rozsahu nezatajil, prospěch z jeho obchodní činnosti musí být snížen o částky odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou ze svých tržeb odvedl státu.
83. V tomto případě bylo tedy namísto posoudit, zda společnost [REDACTED] byla v zájmovém období plátcem daně z přidané hodnoty, a pokud ano, zda tuto daň v průběhu tohoto období hradila. Za tímto účelem učinil soud dotaz na příslušný finanční úřad. Ten však výše uvedené informace poskytnout odmítl s odkazem na povinnou mlčenlivost stanovenou v § 52 daňového řádu. Za této situace musel soud vyjít z informací, které byly ohledně dané otázky, zjištělné, pokud tomu tak nebylo, bylo nutno v pochybnostech učinit závěry ve prospěch obžalované. Z veřejně dostupných zdrojů zjistil, že společnost [REDACTED] se stala plátcem DPH od 1. 7. 2020. Z opisu z evidence rejstříku trestů nevyplývá, že by obžalovaná byla v minulosti odsouzena za daňovou (ani jinou) trestnou činnost. Za této situace není důvod nevěřit tvrzení obžalované, že DPH byla po registraci řádně odváděna.
84. Soud tedy v případech, kdy byla provize vyplacena po 1. 7. 2020 (body 1, 3, 5, 7) vypočetl částku, která odpovídá DPH, což je částka, kterou společnost [REDACTED] odvedla správci daně a tuto částku odečetl od provize realizované na konkrétní zakázce. Tímto způsobem

získal relevantní výši prospěchu. Ta činí 696 133 Kč. Vzhledem k tomu, že výše škody (získaného prospěchu) je součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž je obžalovaná uznávána vinnou, a škoda v této výši nebyla dosud poškozené společnosti uhrazena, uložil soud obžalované v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost nahradit výše uvedenou částku.

85. Pro úplnost soud uvádí, že v souvislosti s tezí čistého prospěchu musel hodnotit i tvrzení obžalované, že nebyly zohledněny její náklady na realizaci zakázek, když část těchto nákladů hradila ze svého. K tomu však nebyl dán žádný důvod. Jak již bylo uvedeno, bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaná jednala jménem a na účet společnosti. Z dokazování vyplývá, že společnost nesla finanční náklady spojené se zprostředkováním (reklamní videa, inzerce, propagace, vizualizace, dárkové předměty, právní služby). Za této situace není důvod zpochybňovat tvrzení svědkyně [REDAKCE], že pokud jakékoliv oprávněné náklady obžalovaná uplatnila, byly jí proplaceny. Jestliže tak obžalovaná bez relevantního důvodu neučinila, stěžít nyní může relevantně namítat, že před několika lety něco za společnost uhradila. Sama obžalovaná u hlavního líčení uvedla, že vůči společnosti nemá žádné pohledávky, v minulosti vůči společnosti nic neuplatňovala a nečiní tak ani nyní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Krajský soud České Budějovice
dne 20. 10. 2023

JUDr. Milan Kučera, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostecká.